

АТОМНИК АУКРАЇНИ

№7—№8 (741—742)
12—19 лютого 2015 року
Заснована 1 грудня 2000 року

ГАЗЕТА ПРОФЕСІЙНОЇ СПІЛКИ
ПРАЦІВНИКІВ АТОМНОЇ ЕНЕРГЕТИКИ ТА ПРОМИСЛОВОСТІ УКРАЇНИ

МОДЕРНІЗАЦІЯ АТОМНОГО ВИРОБНИЦТВА ТА ПРОДОВЖЕННЯ ЖИТТЄВОГО РЕСУРСУ
ЕНЕРГОБЛОКІВ: ЕФЕКТИВНА ГАРАНТІЯ ЕНЕРГОБЕЗПЕКИ УКРАЇНИ

Поняття «ремонт» сродни поняттю «енергія»

С замістителем головного інженера енергоремонтного підрозділу Запорізької АЕС Сергеем Гуриным розговор состоялся в передверии окончания среднего планового ремонта первого энергоблока. К нему в кабинет то и дело, минуто-другую, обращались коллеги с различными оперативными вопросами, трезвонили телефоны... Естественно, что беседа прошла под знаком производства, ремонтной кампании, ее проблем. Но вначале корреспондент газеты попросил Сергея Александровича рассказать о себе.

— Родился в городе Кировске, на берегу Невы. Начал свою трудовую биографию на Змиевской ГРЭС, что под Харьковом, в 1973 году. С 1983-го — на Запорізькій АЕС: работал мастером цеха централизованного ремонта, который позже был преобразован в энергоремонтное подразделение. Сейчас — заместитель главного инженера ЭРП. Здесь же работает жена Инна техником производственно-технического отдела, а сын Андрей — ведущим инженером управления реактором шестого энергоблока ЗАЭС.

— Кто сейчас возглавляет энергоремонтное подразделение?

— Уже три с лишним года ЭРП руководит Николай Александрович Бабенко. Тоже начинал здесь трудиться: сперва слесарем по ремонту арматуры, потом — инженером, мастером службы специальных ремонтных работ, которую затем возглавил. Здесь он занимался очень большим объемом работ. В принципе состоялся уже, так сказать, нормальный руководитель, понимающий, знающий, что нужно сделать, умеющий организовать коллектив на выполнение поставленных задач.

— Какие из них, например, в 2014 году были особо важными?

— По первому энергоблоку, который находится сейчас в ремонте (беседа состоялась в первой декаде декабря. — Прим. кор.). Уже более трех лет мы занимаемся многочисленными работами по продлению срока его эксплуатации. Это гигантский дополнительный объем и по арматуре, и по вращающимся механизмам, и по трубопроводам, сосудам. Такая же очень большая работа ведется, собственно говоря, на втором и третьем энергоблоках. Из таких важных операций, допустим, поменяли регуляторы узла питания на первом блоке. Сейчас вот заканчивается монтаж системы преднатяжения защитной оболочки реактора. Там ставятся датчики на эти канаты, целый комплекс приборов будет показывать их натяжение и в зависимости от времени года, от температур воздуха можно будет его регулировать. Далее, меняем электродвигатели на системе вентиляции, которая установлена в реакторе. Они у нас были общепромышленного назначения, а сейчас ставим сейсмостойкие, всего 19 электродвигателей, достаточно солидных. Ну и много других всевозможных работ выполняется.

— На АЭС все оборудование имеет вес, и все же, что ремонт-

ники держат под постоянным, так сказать, прицелом и с трепетом приступают к работе?

— Знаете, что-то конкретного такого сейчас нет. Потому что ко всем видам оборудования, будь-то небольшая задвижка или огромная турбина, мы стараемся относиться одинаково, ответственно, прививаем у персонала это отношение. У нас много составлено формуляров, скажем, на ту же арматуру. В свое время, чего греха таить, случилось прение по сальникам и по разъемам и так далее. Мы завели формуляры, расписали технологические процессы выполнения работ, какие прокладки, сальники применять, какими усилиями затягивать, и процесс улучшился. Сейчас буквально, чтобы запарил сальник или разъем — это целое ЧП. То же самое тщательное отношение к маслonaполненному оборудованию. Ну, естественно, реактор, уплотнения реактора, там целый альбом формуляров, которые персонал ведет, чтобы каждый фланчик, каждая прокладочка была установлена. Вот человек установил прокладку, фланец и расписался. Затянул их определенным усилием — расписался. Пришел представитель отдела технического контроля проверил и тут же поставил подпись и еще и печать. То есть в любом деле налаженная система и тогда у человека уже нет страха идти выполнять работу, то ли это оборудование реактора, либо задвижка или насос.

(Продолжение на 2-й стр.)

АЕС — ЙОГО ДОЛЯ

ШЛЯХ В АТОМНІЙ ЕНЕРГЕТИЦІ

інтерв'ю з генеральним директором ХАЕС Миколою Панащенком

Генеральний директор ВП «Хмельницька АЕС» Микола Сергійович Панащенко десять років тому, п'ятнадцятилітнім, став її керівником та очолює цей колектив і донині, досягнувши ще одного ювілейного рубежу у своєму житті. Випускник середньої школи із сибірської глибинки перший крок у ядерну енергетику зробив у Томському політехнічному інституті, який закінчив з відзнакою, і вирішив поїхати працювати в Україну.

Хоча учень десятого класу Микола Панащенко мріяв спочатку про небо...

Зі спогадів про давно минулі дні, події і вчинки, які гартували характер, про те, що дороге і незабутнє, — в інтерв'ю з од-ним із найвідоміших атомників України.

— Уявляли себе за штурвалом військового літака?

— Небо завжди вабило, тому я подав документи у Барнаульське вище

військове льотне училище. Проте медична комісія не рекомендувала мене в цей заклад. У той час старший за мене мій шкільний товариш, який навчався на фізико-технічному факультеті Томського політехнічного інституту, мене ніби зарядив романтикою нових АЕС. Відтак я і вступив на цей факультет за спеціальністю «фізичні енергетичні установки».

— А як до цього поставилися батьки?

— У своєму виборі я був цілком самостійним, а батьки бажали лише одного — щоб я вчився. Самим їм не вдалося здобути освіту, бо війна перешкодила, тому вони заробляли на життя фізичною працею. Скільки пам'ятаю, вони завжди важко працювали. До того ж їм довелося не раз освоюватися на новому місці. Мені, наприклад, був лише рік, коли вони вирішили з Іркутської області повернутися в Україну.

Як розповідала мама, Катерина Микитівна, їхали у вагонах-теплушках, було

холодно, і вирішили, що треба десь перебути тимчасово, перезимувати, а потім рушити далі. Зупинилися в Алтайському краї, у населеному пункті Білоярськ, у знайомих, які теж виїхали раніше з Іркутської області. Думали, на якийсь місяць-два, а залишилися там назавжди...

Батько, Сергій Олександрович, тут став працювати на залізничній станції Укладочна. Він був надзвичайно працюючою людиною. Його життя, як і матері, було присвячене нам — старшій сестрі Ользі, мені, двом братам, Володимирі та Олександрі. Батько вмів робити все. Меблі, наприклад, виготовив стільці, столи, кухонну шафу — так звані буфет. Мама дуже цінувала ці речі, хоч потім була можливість купити нові. Батько працював, не покладаючи рук. Він і століть у хаті, тому запах мого дитинства — це запах струганих соснових дощок. Я й зараз його ніби відчуваю... (Закінчення на 3-й стор.)

ДО УВАГИ СПІЛЧАН І ЧИТАЧІВ ГАЗЕТИ

Повідомляємо про нову адресу тимчасового місцеперебування Атомпрофспілки України та редакції «Атомник України».

Тимчасова поштова адреса для надсилання кореспонденції ЦК Атомпрофспілки не змінилася: **01019, м. Київ-19, Атомпрофспілка, а/с №199** (замість Майдан Незалежності, 2).

Нова адреса місця розташування Атомпрофспілки (не для кореспонденції): **м. Київ, вул. Жиланська, 5-б, офіс 5**. Також повідомляємо про нові номери робочих телефонів:

Матов Валерій Олександрович — (044) 590-18-18;
Прудніков Павло Вікторович — (044) 590-18-19;
Голота Сергій Миколайович — (044) 590-18-19;
Першин Владислав В'ячеславович — (044) 590-18-21;
Желудкова Олена Володимирівна — (044) 590-18-21;
Кручинська Надія Володимирівна — (044) 590-18-23;
Колот Інна Миколаївна — (044) 590-18-23;
Сіпеев Валерій Іванович — (044) 590-18-21;
Колеснікова Олена Петрівна — (044) 590-18-20;
Семеняка Леся Михайлівна — (044) 590-18-20;
ФАКС — (044) 590-18-20.

Тимчасово прямий зв'язок з працівниками ЦК Атомпрофспілки здійснюється за електронною поштою:

atomspilka@gmail.com
epk727atom@gmail.com

Тимчасова поштова адреса для різної кореспонденції і нове місцеперебування редакції газети «Атомник України»: **01033, м. Київ-33, вул. Жиланська, 5-б, офіс 5**. Редакції газети «Атомник України».

Тел./факс (044) 590-18-22.

Тимчасова електронна пошта редакції газети «Атомник України»: **atomnik@gmail.com**

ВОЛОНТЕРСЬКА МІСІЯ
АТОМПРОФСПІЛКИ УКРАЇНИ

Екіпірування для мобілізованого працівника Атомпрофспілки

Атомпрофспілкою України було виділено кошти на придбання обмундирування Андрію Панченку — юристу відділу колективно-договірної та правової роботи ЦК Атомпрофспілки, який забезпечує правовий супровід діяльності первинної профспілкової організації ДСП «Чорнобильська АЕС». Андрій Михайлович був мобілізований на військову службу за частковою мобілізацією згідно з Указом Президента України з 30 січня 2015 року.

Серед придбаної амуніції — два комплекти термобілизни та дві пари термоносоків, зимові берці, польова форма (куртка, штани), шерстяна шапка, рукавиці для стрільби,

каремат, речовий мішок, розвантажувальний жилет, поясні реміні, светр.

ЗАХИСТИМО ТИХ, ХТО ЗАХИЩАЄ НАС!

ВОЛОНТЕРСЬКА ГРУПА АТОМПРОФСПІЛКИ

Картка Приватбанку для перерахування грошових коштів: 5168 7556 0260 5202
Отримувач: Коваль Сергій Леонідович (050) 539-78 49
Координатор групи: Прудніков Павло Вікторович (067) 231-82-96

У сфері впливу Атомпрофспілки перебувають підприємства Міненерговугілля України, Мінприроди, Мінохорни здоров'я України тощо <http://www.atomprofspilka.info>

УШАНУВАННЯ ПОДВИГУ УЧАСНИКІВ
РЕВОЛЮЦІЇ ГІДНОСТІ20 лютого — День Героїв
Небесної Сотні

Президент України Петро Порошенко підписав Указ «Про вшанування подвигу учасників Революції Гідності та увічнення пам'яті Героїв Небесної Сотні». Відтепер 20 лютого країна щорічно відзначатиме День Героїв Небесної Сотні — на знак вшанування відваги, сили духу й стійкості громадян, які віддали своє життя під час Революції Гідності (листопад 2013 року—лютий 2014 року), захищаючи ідеали демократії, обстоюючи права та свободи людини, європейське майбутнє України.

Глава держави доручив Кабінету Міністрів розробити та затвердити комплексний план заходів, передбачивши, зокрема: створення в Києві музею, присвяченого подіям Революції гідності; проведення за участі Національної академії наук, музейних, архівних і наукових установ пошукових робіт із підготовки документальних, фото-, відео- та інших матеріалів, які висвітлюють ті героїчні події. До цього залучатимуть і громадськість.

Нагадаємо, що в лютому 2014 року під час сутичок протестувальників із силовиками в центрі Києва загинули понад сто осіб, сотні були поранені, найбільше з яких — 20 лютого. Більшість людей загинули від куль снайперів. За даними Генпрокуратури, усього під час Євромайдану потерпіли 2,5 тисячі осіб. Згодом загиблих учасників акцій протесту почали називати Небесною Сотнею.

ПОСТРАЖДАЛИМ НА МАЙДАНІ

Надано статус інвалідів війни

Парламент ухвалив у цілому зміни до Закону «Про статус ветеранів війни, гарантії їх соціального захисту» №423 (235 — «за»). Згідно з цим законом буде надано статус інвалідів війни постраждалим на Майдані під час Революції Гідності — масових акцій громадського протесту в Україні з 21 листопада 2013-го по 21 лютого 2014 року, котрі звернулися по медичну допомогу в період з 21 листопада 2013-го по 30 квітня 2014 року і стали інвалідами внаслідок поранень, каліцтва, контузії чи інших ушкоджень здоров'я.

Водночас дія закону не поширюється на працівників міліції, спецпризначенців, військовослужбовців внутрішніх військ, Збройних Сил та інших військових формувань, які також отримали інвалідність унаслідок поранень на Майдані. Поряд надання статусу інваліда війни цій категорії осіб визначатиме Кабінет Міністрів України. А зв'язок набуття інвалідності з пораненнями на Майдані має встановлюватися за результатами медико-соціальної експертизи.

У ФЕДЕРАЦІЇ ПРОФЕСІЙНИХ
СПІЛОК УКРАЇНИ

Звернення ФПУ

до Голови Верховної Ради України
та групи народних депутатів з приводу
подальшої долі «Жовтневого палацу»

Федерація профспілок України та трудовий колектив Міжнародного центру культури і мистецтв звернувся до Голови Верховної Ради України Гройсмана В.Б. та групи народних депутатів — авторів законопроекту «Про увічнення пам'яті про Революцію Гідності 2013–2014 років» (лист додається).

Цим законопроектом, що зареєстрований у ВР 06.02.2015 року, передбачено створення на базі підприємства ФПУ — «Міжнародний центр культури і мистецтв профспілок України» — Музею Майдану.

У листі зокрема зазначається, що ФПУ підтримує ідею створення Музею задля увічнення пам'яті про Революцію Гідності та осіб, які проявили громадянську мужність, але наголошується на тому, що майновий комплекс Підприємства «Міжнародний центр культури і мистецтв профспілок України» належить на праві власності Федерації професійних спілок України.

Право власності на зазначене майно було набуто Федерацією профспілок України і документально оформлене в порядку правонаступництва внаслідок переходу права власності:

- від ліквідованої Української ради промислової кооперації до Української республіканської ради профспілок,
- від Української республіканської ради профспілок до Федерації незалежних профспілок України,
- від Федерації незалежних профспілок України до Федерації професійних спілок України.

Вказане встановлено Господарським судом м. Київ ще у 2006 році!

ФПУ і колектив МЦКМ висловлюють готовність пліч-о-пліч співпрацювати з державою і громадськістю задля увічнення пам'яті загиблих на Майдані під час буремних подій минулого і позаминулого років і пропонує згідно із ст. 11 Закону України «Про музеї та музейну справу» розглянути можливість розміщення частини експозиції Музею Майдану в приміщеннях Будинку спілок після його відновлення у 2016 році, а також в окремих приміщеннях МЦКМ та Українського дому, які стали одними з основних символів протистояння Українського народу проти злочинного та корумпованого режиму.

У той самий час профспілки звертають увагу народних обранців на непорушність права власності, рівність усіх суб'єктів господарювання перед законом та обов'язок держави забезпечувати захист власності, особливо соціального спрямування, як це передбачено Конституцією України.

Саме тому профспілки вважають неприпустимим позбавлення можливості трудящих та самодіяльних творчих колективів на проведення культурно-мистецької роботи в Міжнародному центрі культури і мистецтв, створеного працею і на кошти спілчан 60 років тому.

У листі міститься прохання врахувати позицію Федерації професійних спілок України щодо готовності співпраці в питанні створення Музею Майдану та надаються пропозиції до проекту закону «Про увічнення пам'яті про Революцію Гідності 2013–2014 років».

— Редакція проекту закону України «Про увічнення пам'яті про Революцію Гідності 2013–2014 років» із зауваженнями та пропозиціями ФПУ (додається).

11 лютого 2015 року

МОДЕРНІЗАЦІЯ АТОМНОГО ВИРОБНИЦТВА ТА ПРОДОВЖЕННЯ ЖИТТЄВОГО РЕСУРСУ
ЕНЕРГОБЛОКІВ: ЕФЕКТИВНА ГАРАНТІЯ ЕНЕРГОБЕЗПЕКИ УКРАЇНИ

Поняття «ремонт» сродни поняттю «енергія»

(Продолжение.
Начало на 1-й стр.)
— **Налаженная система, я так понимаю, подготовки ремонтного персонала, да?**

— Не совсем так, эта система отработывается нашей собственной инженерной службой. То есть, когда возникали проблемы, мы собирались, обсуждали их и принимали соответствующие решения. Потом спокойно, не спеша объясняли работникам и внедряли эти вещи. Сейчас персонал, наоборот, старается, даже сам говорит, что нужны еще там дополнительные формуляры и тому подобное. Почему, потому что когда у тебя есть документ, по которому выполняется работа, то ее выполнять легко. Сделал, остановился, пригласил контролера, он проверил, расписался и пошел работать дальше. И тогда работа становится управляемой, понятной и не нужно, как раньше говорили, иметь того «Кузьмича», который знает все, вот он придет и все что хочешь сделает. У нас есть специалисты, которые работают с начала 80-х годов, это наставники молодежи. И очень много уже у нас молодых парней, процесс ротации кадров идет, но это не ухудшает качество работ.

— **А как с обслуживаем ЭРП другими организациями, в частности, обеспечением необходимыми материалами, запчастями?**

— В этом плане процесс, конечно, немножко усложнился, потому что лимиты и финансирование на ремонт остались на уровне прежних лет, а цены, вы же понимаете, все-таки растут. И сейчас не понятна система закупки этих вещей. Но, тем не менее, мы с управлением производственной технической комплекции атомной электростанции наладили работу. У нас есть перечень необходимых материалов, запасных частей и инструмента, которые мы к каждому энергоблоку готовим. Начинаем за три-четыре месяца до ремонта блока эти перечни составлять, прорабатывать, что есть, чего нет, чтобы те же снабженцы могли заранее нас обеспечить. Понятное дело, есть у нас небольшой, постоянно обновляющийся, неснижаемый резерв запчастей и всего остального, что мы определили себе. Всякие бывают ситуации, нештатные, если что-то произошло, чтобы можно было оперативно устранить.

— **Работы по продлению срока эксплуатации энергоблока чем-то отличаются от обычных планово-предупредительных ремонтов?**

— Видите, ни один ремонт ни одного блока не похож на другой. Всегда возникают какие-то нестандартные ситуации, которые необходимо решать. Чтобы это вызвало какой-то ажиотаж или панику, то такого у нас нет. Мы собираемся, принимаем решения. У нас отличные механические мастерские, очень неплохие там токаря, замечательные слесари. Мы вместе с ними принимаем какие-то решения, изготавливаем недостающее оборудование, если надо. Стараемся думать чуть наперед. Понятно, что не все можно предугадать, предусмотреть. Но тогда, как говорил, уже начинает работать наше снабжение, которое, так сказать, ищет необходимое. Ну и со станциями нашими связь держим, если у кого-то что-то необходимо есть.

— **То есть с ремонтниками из других наших АЭС вы контактируете?**

— Естественно. На уровне начальников ЭРП общаемся. Кстати, ОП «Атомэнергошаш», которое у нас под боком, тоже нормально с ними сотрудничаем. Допустим, замена металлических каркасов береговых насосных станций. Вот проработал он в воде с вращающейся сеткой 30 лет. Понятно, что там от каркаса осталось в агрессивной среде. Они их изготавливают и они же помогают нам здесь их менять. Дальше — теплообменное оборудование, на котором «Атомэнергошаш» обновляет трубную часть.

— **В апреле следующего года на АЭС планируется официально открыть Национальный центр по подготовке ремонтного персонала. Это будет хорошим подспорьем для обучения ваших работников, повышения их квалификации?**

— Этот Центр фактически действует уже много лет, сейчас мы там хотим оборудовать «кусочек» энергоблока, реактор, перегруз-машину, какие-то

насосы, двигатели, чтобы можно было попрактиковаться на реальном оборудовании, обучаться на новых тренажерах. Такой центр в городе Энергодаре готовит сварщиков, слесарей, токарей, стропальщиков, краповщиков, резчиков и так далее. У нас люди проходят здесь обучение, есть соответствующие графики. Раз в три года персонал проходит обучение с отрывом от производства по технике безопасности, по пожарной безопасности, технические занятия проводятся. В том же учебно-тренировочном центре, например, начальник ремонтной подготовки когда-то возглавлял службу ремонта реактора и перегрузки топлива. Потом полтора десятка инструкторов УПЦ, которые обучают наш персонал, — это мастера, старшие мастера, которые работали в цехах ЭРП.

— **Хочу уточнить, работы по продлению службы энергоблоков в отличие от планово-предупредительных ремонтов, наверное, больше требуют людей?**

— Да. Поэтому привлекаем специалистов ОП «Атомремонтсервис», с того же «Атомэнергошаша». На некоторые виды работ приглашаем немного «варягов».

— **Что появилось нового в ремонтном сервисе энергоблоков за последнее время?**

— Вот ремонт главного разьема реактора. Сейчас мы такую работу собираемся делать на втором энергоблоке. Опять же, она не новая, ее уже делали на Южно-Украинской, Ривненской АЭС при содействии опытных работников «АРСа». А для нас это будет первый раз, мы с этими станциями связались, взяли у них нормы времени, технологические процессы изучили.

У нас заместитель главного инженера по ремонту ЗАЭС Михаил Николаевич Подушка постоянно ведет ремонтные оперативки, например, по вторникам — по ремонту второго энергоблока, по средам — пятого... Проводит он такого рода совещания и по обеспечению запасными частями и материалами. Поэтому мы заранее, в течение нескольких месяцев, планомерно готовимся, обсуждаем все ситуации, разбиваем задачи на разные части и поручаем их специалистам, чтобы они проработали конкретно.

По поводу продления срока эксплуатации блока. Обычный средний ремонт у нас идет 52 суток, капитальный — 65 суток, а от с продлением срока эксплуатации — 90 и 120 суток длится ремонт.

— **Во время таких работ по продлению ресурса блока зарплата ремонтников остается на прежнем уровне?**

— Да, как обычно. Бывает, когда человек по необходимости выводится на сверхурочную работу, хотя мы стремимся придерживаться рабочего графика, то она в 99% оплачивается по закону. Вот сейчас идут пусковые операции на первом блоке, естественно, их нужно сопровождать. То есть по разным направлениям специалисты должны быть на станции, так сказать, под рукой. Но мы их стараемся «нагрузить», чтобы они не просто дежурили, сидя в кабинете, то есть им дается определенный объем работ, а специальная так называемая оперативная ремонтная бригада, которая у нас есть, знает координаты

нахождения всех людей на станции. При необходимости их сразу можно оповестить, они приходят, выполняют какие-то конкретные задачи.

— **Вы сказали о 99%, а один процент на что приходится при работе сверхурочно или в выходные?**

— Ну, кто-то хочет иногда за отгулы поработать, отдохнуть в другое время.

— **Сергей Александрович, при проведении капитальных планово-предупредительных ремонтов ведь есть и объемы радиационно-опасных работ. Какие-то мероприятия реализуются, чтобы не превышать, а может, и снизить индивидуальные и коллективные дозы облучения?**

— Мы перед каждым ремонтом блока собираем так называемую группу ALARA (общепризнанный принцип ALARA, который сформулирован МАГАТЭ, дословно переводится, как «достичь столь низкого уровня радиационного воздействия, насколько это достижимо в разумных пределах». — Прим. кор.), где присутствуют те начальники, которые работают с людьми в оболочке, представители цеха радиационной безопасности, другие специалисты. И мы по объемам работ, которые уже намечены, составляем прогнозируемую коллективную дозу. И вида те участки, где наибольшее количество получения возможного облучения, начинаем в этом плане работать.

Ведется руководителями специальный журнал по радиационной безопасности, куда записываются дозовые показатели. Отслеживаем эти дознагрузки, дозиметры. И когда уже у кого-то, а это очень малый процент людей, приближается доза к максимально допустимой — 2 бэра, контрольная — 1,6–1,8 бэра, то, естественно, работники выводят из таких опасных работ. Слава Богу, их у нас, в плане сильно радиационных, не было, разве что когда меняли стеллажи на более уплотненные в бассейнах выдержки, но, тем не менее, мы не превышали дозы. То есть перед каждой работой цех радиационной безопасности снимает дозовую карту, где, что, затем устанавливаем при необходимости современные защитные экраны типа изоляционных матов, которые лучше защищают от доз облучения, чем используемый раньше свинец.

Вот была, допустим, такая работа, как ремонт стыков парогенератора, где достаточно приличные дозы. С целью их предупреждения мы делали специальные приспособления, до того сняли всю радиационную обстановку, наметили, где и какие надо обезопасить участки, чтобы минимизировать облучение людей. Была у нас еще в этой связи интересная работа — меняли патрубок верхнего блока реактора. Вы же понимаете, да, там надо подлезть снизу и сверху, то есть в условиях мощнейшей дозы. И мы сделали приспособление таким образом, чтобы не снизу человек смог вырезать, а сверху. Ставили там видеокамеры, чтобы он видел. Ну, а если уж приходится снизу подлезать, мы сделали специальный такой защитный шатер, установили его вовнутрь, обвешанный свинцом, и так далее. И только прорезь сделали, чтобы можно было работать, все остальное было завешено свинцом. Здесь подход тоже творческий нужен, чтобы человека в любом случае защитить.

Общался Николай ВАРЧИН (Окончание следует)

Справка: Ремонтная кампания 2014 года на Запорожской АЭС завершилась 13 декабря с вводом в эксплуатацию после окончания среднего планового ремонта первого энергоблока.

Подводя итоги ремонтной кампании 2014 года, без преувеличения можно сказать, что она в этом году прошла успешно. Были запланированы пять средних ремонтов и один капитальный (на энергоблоке №5). Средние ремонты блоков №1, 2, 3, 4, 6 ЗАЭС проведены в соответствии с утвержденным графиком. В связи с тем, что с 8 мая по 19 июня 2014 года по распоряжению Национального диспетчерского центра ГП НАК «Укрэнерго» пятый энергоблок находился в «холодном» резерве, его ремонт перенесен на 2015 год.

Техническое состояние оборудования, вышедшего из ремонта, соответствует установленным техническим требованиям. При планировании и проведении ремонтов основным приоритетом являлось поддержание безопасности и надежности работы оборудования на высоком уровне. Основной объем ремонтных работ на Запорожской АЭС был выполнен ремонтным персоналом станции с привлечением специалистов подрядных организаций. По плану в феврале 2015 года будут выведены в капитальный ремонт энергоблок №2 — продолжительностью 110 суток и энергоблок №5 — продолжительностью 107 суток.

Самый продолжительный ремонт (129 суток) ожидается на первом энергоблоке, — это будет последний ремонт перед продлением срока эксплуатации. Сейчас все производственные участки, службы и подразделения готовятся к началу ремонтной кампании. Кроме того что готовится оборудование, проводится обучение и переподготовка персонала.

Основной задачей для коллектива Запорожской АЭС является проведение плановых ремонтов в соответствии с графиком, обеспечение качества ремонтных работ для дальнейшей надежной эксплуатации блоков.

АЕС — ЙОГО ДОЛЯ

ШЛЯХ В АТОМНІЙ ЕНЕРГЕТИЦІ

інтерв'ю з генеральним директором ХАЕС Миколою Панащенком

(Закінчення.)

Початок на 1-й стор.)

— Коли Ви стали батьковим помічником?

— Мені було вже 12 з половиною років, батько зробив кісія, купив косу «сімку», і я разом з ним почав косити. Найприємніше було, коли вже сухі трави закладамо на віз, і ти вилазиш на хуру, лягаєш горілиць і дивишся на нічне небо — а ми завжди поверталися вже пізно лісовими просіками. Простір з обох боків закритий кронами дерев, і лише одна смуга вгорі повна зірок. Дивишся із захопленням — не надивишся...

Наші батьки вчили нас все робити разом, сподіватися на себе, на свої руки. Мама дуже ретельно дбала про домашнє господарство, про дітей, і ще й працювала на пункті огляду вагонів — там забезпечувала справність акумуляторних батарей. Вона прищеплювала нам добре ставлення до людей.

Моє алтайське дитинство також запам'яталося великими снігами, лютим холодом. І смішним нам видавався вірш, який читали у шкільному підручнику, що десь там у європейській частині «мороз десятиградусний тріщить в аляях парку», а в нас така температура вважалася теплою і приємною. Критичною ж, тобто тоді вже дітей не випускали на вулицю, вважалася тут температура мінус 30 градусів.

Улітку купалися в річці Черемшанка, бігали стежкою за три кілометри до неї. Там перші уроки риболовлі я одержав від батька, і ця звичка посидіти з вудочкою біля води, відчуття дихання природи залишилася в мене назавжди.

Тільки потім з'ясувалося, в пострадянський час, коли Інтернет дозволив одержувати багато знань, що на місце, де я мешкав, мали вплив наслідки ядерних вибухів, проведених на полігоні, що був за 523 кілометри від нас. Мені довелося ознайомитися із монографією про наслідки радіаційного впливу ядерних випробувань на населення Алтайського краю. Із 113 повітряних ядерних вибухів, проведених на дослідному полі семіпалатинського полігона, радіаційні сліди 53 вибухів пройшли через Алтайський край, а територією Первомайського району, де ми проживали, — 14 вибухів. Про це ми тоді, звісно ж, не знали... Ми, хлопчак, часто лише знаходили на довколишніх полях якесь гумові клапти і дуже раділи з цього, бо з'явився матеріал для виготовлення рогаток. Сьогодні відомо, що це були частини надувних куль радіозондів, які відстежували рух радіаційного забруднення після ядерного вибуху.

— Унікальність професії атомника Ви усвідомили вже в інституті?

— Спочатку я зрозумів, що це — справді моє. І чим далі, тим більше переконавався у цьому. То — доля...

Я вперше в інституті побачив дослідний ядерний реактор. Він саме працював на фізичному рівні потужності, і там була можливість через товсте скло спостерігати, як світиться активна зона — це яскраве біле світло, що змінюється, стає синім, фіолетовим, переливається всіма кольорами. Ця картина в мене і досі перед очима. Я був, чесно кажучи, вражений. Ми тепер розуміємо, що в наших реакторах ланцюгова реакція проходить не в темноті, а там яскраве-яскраве світло. Тобто електрони, які рухаються в середовищі води, скидають тут свою енергію у вигляді видимого світла, щоб не рухатися зі швидкістю більшою, ніж швидкість світла.

— Згадаймо захист дипломної роботи. Яка, до речі, була її тема?

— Тема на той час була актуальна: «Вплив опромінення швидких нейтронів на температурно-частотні характеристики кварцових резонаторів». Кварцові резонатори — це елементи радіозв'язку. Треба було встановити, яким чином змінюється частота зв'язку з космічним об'єктом, якщо він і елементи радіозв'язку опромінюються швидкими нейтронами. Джерелом швидких нейтронів у космосі може бути лише ядерний вибух. Тобто захищені супутники можна легко вивести з ладу, зірвавши десь поблизу ядерний заряд, і тоді зв'язок втрачається, тож і знищувати супутника вже не треба...

Дипломну я захистив на «відмінно». Її направили на виставку досягнень народного господарства в Москву, де вона була нагороджена відзнакою. Пізніше, у 2006 році, я у Томську зустрічався із Валерієм Павловичем Кривошовим, який був у мене її керівником, і він сказав, що на основі моделі кварцового резонатора, яку я розробив, створено стандарт для перевірки радіотехнічних виробів космічної промисловості, і всі апарати, які в останні 20 років існування Радянського Союзу відправлялися в космос, перевіряли на стійкість і придатність саме у відповідності із цією моделлю.

— Де Ви хотіли працювати?

— Краще скажу, де не хотів: на воєнних об'єктах, не уявляв себе інженером на підводних човнах, на полігонах. Дуже престижно було на той час одержати направлення на Семіпалатинський полігон — туди мене наполегливо агітували перед розподілом. Представники звіди до нас часто приїжджали. Наприклад, посланець із Семіпалатинська говорив, що наукою у них можна займатися доскоду, і звання будуть, і перспективи широкі (через кілька років після закінчення мною інституту полігон закрили, і ті з групи, хто туди поїхав, були звільнені й зазнали чимало митарств). Запрошували і на Ленінградську АЕС, але вона мене не приваблювала теж, бо там реактори РБМК, а вони мене не дуже цікавили. Недоліки їх і тоді були відомі, всі знали, що нейтронне поле енерговиділення в них дуже нестійке, це привело до створення різних систем автоматизованого регулювання, і там операторів називали піаністами — два оператори під час зміни тільки й смікали ключі управління, щоб утримувати нейтронне поле.

Оскільки я єдиний із групи закінчив інститут із дипломом з відзнакою, то йшов на розподіл першим і мав право вибору. Тому зупинився на пропозиції поїхати на Рівненську АЕС, де повинні були ввести в дію реактори ВВЕР-440 213-ї моделі (тоді станція мала назву «Західноукраїнська АЕС»).

Отак я опинився на Поліссі, в Кузнецовську. Коли приїхав у 1978 році, було кілька будинків, три гуртожитки, торговельний центр, хати під соломою стояли...

Начальник відділу кадрів повів мене особисто до директора РАЕС Володимира Александровича Коровкіна. Невдовго говорили, розпитував про Томськ (до того він працював директором ТЕЦ у Томську-7), про батьків. Відтак я став працювати у реакторному цеху, а потім у теплофізичній лабораторії.

— Чи вистачало Вам тоді знань, щоб виконувати доручену роботу? Чи доводилося вчитись, як мовиться, заново?

— Кожне завдання, яке ставилося переді мною в житті, вимагало вчитись. Якщо інженер хоче бути успішним, він повинен вчитись. Не інакше. Коли хтось каже, що знань йому вже не треба, їх вистачає, то він зупинився у розвитку і закис... Після мого приїзду на РАЕС мене направили стажуватися на діючу Кольську АЕС. Я тут виконував функцію контролюючого фізика під час перевантаження ядерного палива першого і другого енергоблоків — там ВВЕР-440/В-230, тільки без шахти локалізації аварії. Добре пам'ятаю своїх наставників Миколу Дещену, Юрія Питкіна. Мені довелося використати не один загальний зошит, щоб занотувати все, що там вивчив. Це стосувалося знань про активну зону, її розрахунків, коефіцієнтів нерівномірності енерговиділення. Такий багаж мені потім дозволив почати працювати не «з нуля».

Коли був начальником ядерної фізичної лабораторії на РАЕС, то всім своїм співробітникам рекомендував вчитись програмованню на обчислювальній техніці. Певний час на РАЕС був головним інженером Євген Александрович Андреев, який доручив розібратися із методикою визначення витікання із герметичних приміщень першого і другого блоків, тому що у результатах попередніх випробувань були значні протиріччя. Я виконав аналіз дієздатності методики, яка використовувалася у правилах безпеки, і дійшов висновку, що вона просто не працює для чотирихтих сорокових апаратів. Це потім підтвердили й інші спеціалісти. Довелося ознайомитися зі стандартами США і Німеччини, які регламентують проведення таких випробувань системи локалізації аварії. У результаті розробив методику, яка пройшла погодження в регулюючому органі, була внесена у звіт з аналізу безпеки і послужила висхідним моментом для створення алгоритмів проведення випробувань локалізуючих систем безпеки — я назвав цю систему АСИЛ. Її й зараз використовують і для ВВЕР-440, і для мільйонників.

— Коли вперше усвідомили рівень особистої відповідальності?

— Відповідальність — це, так би мовити, сестра тих обов'язків, які я виконував. Перша моя посада — контролюючий фізик. Робота в змінну, пов'язана з ядерним наливом, це непростий етап. Екзамени на допуск працювати контролюючим фізиком я здавав на Рівненській АЕС самому Глібу Леонідовичу Луніну. Уявляєте?

— Цілком, адже це один із найвидатніших атомників минулого століття, науковий керівник проекту ВВЕР...

— Так от. Тоді він періодично приїжджав на РАЕС, перевіряв наші знання, проводив атестацію. Моя відповідальність зростала в міру сходження службовими сходами. Я був заступником головного інженера з ядерної та радіаційної безпеки, заступником генерального директора з питань безпеки РАЕС. Кожна моя нова робота була пов'язана із завданнями підвищення рівня безпеки.

Завжди, коли я одержував завдання, все починалося з малого, а потім виростало в достатню велику закінчену роботу зі створення методик, відповідних програм і впровадження їх у постійну експлуатацію.

— Шлях новаторства, оновлення судився Вам і на Хмельницькій АЕС... Які його основні риси, зокрема щодо впровадження світових стандартів безпеки?

— Безпека завжди була в центрі уваги атомної галузі. Для реакторів ВВЕР у

80 — після нього. Для цього були залучені міжнародні фінансові ресурси. Виконання цього плюс існуюча експлуатаційна практика дозволили подолати всі приховані проблеми безпеки, які були викладені в публікації МАГАТЕ, в так званій Зеленої книзі. Ми відзвітувалися перед органами регулювання та Європейським банком реконструкції і розвитку, і цей проект визнано одним із найуспішніших в ЄБРР.

На другому, а потім і на першому впроваджено високопріоритетні заходи третьої категорії за ступенем впливу на безпеку за класифікацією МАГАТЕ.

— Що є, на Ваш погляд, характерним для роботи колективу ХАЕС?

— Наш колектив демонструє стабільність і готовність та вміння реалізовувати завдання щодо безпечної експлуатації. Це найголовніше.

Для того щоб уявити ефективність його роботи, візьмо як параметр середньорічний виробіток на один енергоблок. За перші 17 років середньорічний виробіток становить 6 мільярдів 117 мільйонів, за останні 10 років — 6 мільярдів 730 мільйонів, тобто на 10 відсотків більше. Коефіцієнт використання встановленої потужності виріс на 7,4 відсотка.

Микола ПАНАЩЕНКО (у центрі знімка) з профспілковим активом атомної електростанції

2002–2005 роках діяла Комплексна програма модернізації і підвищення безпеки АЕС України, у 2003–2010-му — Програма модернізації і підвищення безпеки до і після пуску блоків на РАЕС і ХАЕС, із 2006 до 2010 року — Концепція підвищення безпеки діючих енергоблоків, нині (з 2011 до 2017 року) — Комплексна (зведена) програма підвищення рівня безпеки енергоблоків АЕС України. Відтак ми ліквідували приховані проблеми безпеки — вони були слабкими місцями з точки зору подолання проектних аварій. Нині ставиться завдання розробити технічні засоби, документи для управління запроектованими і важкими аваріями. Інцидент на АЕС «Фукусіма-1» показав, що навіть малоймовірні події реалізуються, тому перед атомними станціями поставлене завдання втілити постфукусійські заходи, щоб бути готовими до важких аварій, пов'язаних із пошкодженням активної зони, і мінімізувати радіаційні наслідки для навколишнього середовища.

За результатами стрес-тестів для ХАЕС першочерговою є робота, пов'язана із будівництвом розподільчого пристрою 6/0,4 кіловольта для подачі живлення споживачам енергоблока №1 від загальнооблочної дизель-електростанції у випадку повного знеструмування АЕС. Така схема потрібна для систем і елементів нормальної експлуатації, які можуть бути необхідні для управління важкими аваріями. На другому блоці таке резервування зроблене під час будівництва.

Наступного року ми введемо розподільчий пристрій в експлуатацію. Також передбачено запровадити мобільні насосні установки, які мають підживлювати парогенератори, системи охолодження басейну витримки з відпрацюванням ядерним паливом, загалом охолоджувати перший контур у разі аварії.

За Комплексною (зведеною) програмою підвищення безпеки атомних електростанцій, на кожному енергоблоці ВВЕР-1000 АЕС України до 2017 року треба втілити 89 заходів. Загалом для ХАЕС передбачено реалізувати 184. Зараз на першому блоці за цією і попередніми програмами реалізовано 32 заходи, на другому — 44.

— Переглядаючи звіти про зроблене на ХАЕС, звертаєш увагу на широкий спектр модернізації...

— За весь період експлуатації ХАЕС виконано 810 робіт з модернізації і підвищення безпеки, 60 відсотків з них припадає на останнє десятиліття. Як це змінило стан енергоблоків? Другий блок був у центрі уваги — до пуску тут виконано 66 заходів і

Далі. Аномальних подій, які ми розслідуємо, у 2004-му було 50, за неповний 2014 рік — 8, тобто їх поменшало у 6 разів.

Або показник, до якого особлива увага органів державного нагляду і громадськості, — порушення в роботі: на блоці №1 за всю експлуатацію середнє число порушень за рік становило 11,8, а за останні 10 років — 1,8. Тобто частота порушень знизилася у 6,5 разу. На блоці №2 у 2005 році було 6 порушень, а в 2014-му станом на 24 грудня порушень немає.

Щодо важливості цих порушень з точки зору безпеки. Ступінь впливу на безпеку оцінюється за шкалою IINES із 1991 року. З того часу на ХАЕС відбулося 33 порушення, пов'язаних із безпекою. За 10 останніх років сталося лише одне — отже, частота порушень знизилася у 35 разів за 10 років. А в останні 8 років ХАЕС працює взагалі без порушень, пов'язаних з безпекою.

Людський фактор. За період експлуатації зареєстровано 63 помилки персоналу, які призвели до порушень у роботі ХАЕС, а за 10 років було лише 5. Після кожного порушення прийнято відповідні рішення, в результаті яких впроваджено 2286 коректуючих заходів.

Такий перелік цифр, можливо, є надокучливим, однак слід розуміти, що коли окремі параметри ХАЕС позитивно змінилися в 10 і більше разів, то це свідчить, що є успіхи в певному напрямку, є прогрес, хороші передумови надійності. Ці досягнення прийшли завдяки колективній роботі.

— Яким Ви бачите майбутнє ХАЕС?

— Насичене роботою. Впевнений: це буде чотириблочна станція із реакторами типу ВВЕР, 3-й і 4-й будуть близькі до конструкції першого і другого. Концептуальне рішення вже прийнято в урядовому рівні. Ми із залученням спеціалізованих організацій проведемо дослідження наявних конструкцій третього і четвертого блоків, виконаємо відновлювально-реставраційні роботи і продовжимо будівельні. Керівництво галузі дотримується думки, що у 2018 році третій енергоблок має вийти в режим пуску.

У 2018 закінчується проектний термін дії першого енергоблока, і я переконаний, що ми здійснимо всю підготовку, необхідну для того, щоб одержати ліцензію на продовження терміну його експлуатації ще впродовж 15–20 років. Блок №2 має достатній запас ресурсу до 2035 року. У цьому і майбутнє міста атомників Нетішина, бюджет якого на 75–80 відсотків складається із надходжень ХАЕС.

Віктор МАЗАНІЙ

ПІД ЗНАКОМ ТУРБОТИ
ПРО ЛЮДИНУ ПРАЦІ

АТОМПРОФСПІЛКОВИЙ РІК: офіційний літопис головних подій

(Закінчення.
Початок у №4)

У першій декаді вересня на базі санаторію «Гілея» (сміт Лазурне Херсонської обл.) під егідою ЦК Атомпрофспілки пройшов щорічний семінар профспілкового активу чотирьох діючих українських атомних електростанцій, Чорнобильсь-кої АЕС, також промислових підприємств і ДП НАЕК «Енергоатом». Традиційно організатором цього заходу виступив профком Запорізької АЕС.

Семінар ім. Наталії Скорих, головна мета якого — постійне навчання профактиву з урахуванням усіх законодавчих новацій стосовно атомно-енергетичної сфери України, проводився уже шістнадцяте. Цього року у ньому взяли участь 150 осіб, які прослухали низку цікавих лекцій на профспілкову тематику. Допомогу в організації і проведенні таких занять надає ЦК Атомпрофспілки.

16 вересня з Відкритим листом до голови Федерації незалежних профспілок Росії Шмакова М.В., керівників профспілкових організацій усіх рівнів Російської Федерації звернувся від імені профспілок паливно-енергетичного комплексу України лідери: Атомпрофспілки України — Валерій Матов, Укрелектропрофспілки — Сергій Шишов і Профспілки нафтогазової промисловості України — Володимир Дмитришин, з проханням звернутись як наймасовішим громадським організаціям, що відіграють важливу роль у житті громадянського суспільства Росії та представляють мільйони трудящих РФ, до президента Російської Федерації з двома звичайними вимогами: вивести війська РФ із України та припинити підтримку терористичних організацій «ДНР» і «ЛНР» зброєю і на-манцями».

У м. Славутині 19–20 вересня відбулися змагання за програмою Спартакіади Атомпрофспілки України серед колективів фізкультури другої групи. Спортсмени первинних профспілкових організацій ДСП ЧАЕС, ВП «Атомремонтсервіс», ПрАТ «Київський інститут «Енергопроект», Чорнобильської об'єднаної організації профспілки, ДП «Управління забезпечення функціонування об'єктів Чорнобильської АЕС» розіграли нагороди з міні-футболу, настільного тенісу і пляжного волейболу.

У форматі спартакіадного турніру було проведено змагання з футболу, уже вп'яте, на «Кубок АРСУ», засновником якого є директор цього відокремленого підрозділу ДП НАЕК «Енергоатом».

Володарями головного призу серед команд другої групи стали спортсмени Чорнобильської АЕС. Нагороди за друге і третє місце отримали відповідно команди ВП АРС і ДП УЗФО.

26–27 вересня в м. Київ відбулося засідання Центральної ради Організації молоді Атомпрофспілки. Як відомо, це засідання мало проходити у рамках XI Форуму Організації молоді Атомпрофспілки, який планувалося провести наприкінці вересня. Однак, з огляду на політичну й економічну ситуацію в Україні, проведення Форуму було перенесено. Натомість, 26 вересня відбулася тригодинна зустріч Голови Атомпрофспілки Валерія Матова з молодими представниками профорганізації атомної галузі, під час якої було обговорено питання поточного стану справ на підприємствах атомної енергетики та промисловості, зокрема у відокремлених підрозділах АЕС, Чорнобильської атомної електростанції, чорнобильської зони відчуження, ДП «СхідГЗК».

У м. Жовті Води 3–4 жовтня на спортивній базі «СхідГЗК» проведено тур Спартакіади Атомпрофспілки: з волейболу, настільного тенісу, гирьового спорту і шахів. Чемпіонами Спартакіади з цих видів спорту стали команди: Хмельницької АЕС — волейбол і настільний теніс, Запорізь-кої АЕС — гирьовий спорт і шахмати. Серед спартакіадних призерів — представники фізкультурних колективів Рівненської і Южно-Української АЕС та Східної об'єднаної організації Атомпрофспілки.

9–10 жовтня Голова Атомпрофспілки Валерій Матов зустрівся з керівництвом Одеського національного політехнічного університету (м. Одеса) з метою поглиблення дружніх зв'язків з навчальним закладом, який сьогодні є головним вишем з підготовки кадрів для атомної енергетики та промисловості України. Було обговорено перспективи загальнопрофспілкової співпраці і на рівні молодіжних організацій університету та організації молоді Атомпрофспілки.

У рамках зустрічі обговорено проведення на базі ОНПУ XI Форуму Організації молоді Атомпрофспілки України 28–31 жовтня.

15 жовтня під стінами Кабінету Міністрів України відбулася під домінуючими гаслами: «Реформи — на користь людей, а не олігархів!», «Зупинити антисоціальної агресії влади», «Людина праці — найвища цінність країни!» Всеукраїнська попереджувальна акція протесту у площині Дій за гідну працю та боротьби з бідністю. Митингувальники, серед яких були повпреди атомпрофспілкових колективів зі Східної і Чорнобильської об'єднаних організацій, ДСП «Чорнобильська АЕС», схвалили відповідну Резолюцію та Вимоги до уряду країни із 9 соціальних пунктів. Профспілки, зокрема, закликали Кабмін України невідкладно розпочати діалог із соціальними партнерами з реалізації основної мети реформи — досягнення європейських стандартів життя, передусім, у сферах зайнятості, оплати, безпеки праці, оподаткування тощо.

24 жовтня підписано Галузеву угоду між Державним агентством України з управління зоною відчуження і Професійною спілкою працівників атомної енергетики та промисловості України на 2014–2015 роки. 19 листопада цей нормативний акт зареєстровано у Міністерстві соціальної політики України. У цій Угоді збережено діючі домовленості, яких було досягнуто у попередньому документі. Переглянуто додатки до Угоди щодо оплати працівників після їх розгляду та погодження зі спеціалістами відповідних служб підприємств.

В Одесі на базі Національного політехнічного університету з 28 по 31 жовтня пройшов XI Форум Організації молоді Атомпрофспілки України. Участь у заході взяли понад 100 делегатів — голів структурних ланок, активістів профспілкового молодіжного руху з усіх вітчизняних АЕС, промислових підприємств та організацій, що перебувають на обліку у профспілці. Відрадно, що склад представницького молодіжного зібрання поповнили студенти і керівники Одеського політеху.

НА ЗАХИСТ ВІТЧИЗНЯНОГО ВИРОБНИКА!

ЗАЯВА «ЕНЕРГОАТОМА»:

українські посередники російських компаній через АМКУ зривають поставки обладнання на вітчизняні АЕС

Антимонополий комітет України (АМКУ) заборонив «Енергоатому» укладати договір із українським виробником, надавши преференції посереднику, котрий пропонує продукцію російських виробників та внесений у «чорний список» поставальників, які неодноразово зривали поставки обладнання для АЕС.

Таке рішення АМКУ ухвалив 21 січня, розглянувши скаргу ТОВ «Промислово-фінансова компанія «Укрспеценергопостач» щодо порушення НАЕК «Енергоатом» законодавства під час проведення переговорної процедури закупівлі — «Частини помп і компресорів». Цим рішенням він зобов'язав «Енергоатом» скасувати відповідну процедуру закупівлі, яку Компанія планувала зробити в одного поставальника — сумського НВО ім. Фрунзе, котре єдине в країні виробляє вказану номенклатуру.

Це вже друга скарга Укрспеценергопостача на «Енергоатом», яку задовольнив АМКУ, з приводу вказаної закупівлі. Раніше, як ми повідомляли, Антимонополий комітет підтримав вимогу цієї компанії-посередника, коли вона, представляючи інтереси російського монополіста (підприємства концерну «Росатом»), зірвала закупівлю обладнання в НВО ім. Фрунзе.

Під час слухань колегія АМКУ наголосувала на необхідності проведення відкритих конкурсних торгів, спираючись лише на бездоказову інформацію скаржника, який без надання відповідних документів (лише на підставі видаткової накладної, без сертифіката відповідності від заводу виробника) стверджував, що може запропонувати «Енергоатому» обладнання, вироблене НВО ім.Фрунзе за ціною нижчою, ніж у виробника.

Звідки ж раптом у цього посередника могло з'явитися обладнання сумського підприємства, якщо досі він наполягав на унікальній розробці росіян, яку нібито ніхто в Україні не має права виробляти? На наш погляд — і про це було повідомлено колегію АМКУ — відбулася змова між Укрспеценергопостач та ТОВ «Інвестиційна група

«Перше Джерело», яка раніше викупила за частини для насосів у НВО ім.Фрунзе та вже намагалась запропонувати їх «Енергоатому» за ціною удвічі більшою, ніж у виробника.

Звертаючись до членів колегії АМКУ, перший заступник керуючого директором ВП «Атомкомплект» Валерій Годунок наголосив: «В Україні зазначені за частини виробляє лише НВО імені Фрунзе. І відповідний висновок Київського інституту «Енергопроект» «Енергоатом» надавав АМКУ раніше. Саме НВО імені Фрунзе письмово повідомило «Енергоатом», що на даний час воно припинило всі дієвські повноваження щодо своєї продукції і не планує її поновлювати. Відтак хочу запитати членів колегії — навіщо «Енергоатому» оголошувати відкриті торги, якщо окрім НВО імені Фрунзе ніхто на них не прийде, бо нам достеменно відомо, що ті, хто раніше представляв продукцію заводу, зараз не мають на це офіційного дозволу».

Відтак, за умов відсутності реальної конкуренції з-поміж виробників, відкриті торги призведуть лише до того, що ринок знов займуть посередники. Те, що скаржник надав колегії АМКУ видаткову накладну, яка нібито доводить, що в нього ціни нижче, ніж у заводу, тоді як виробник йому цю продукцію не продав, зайвий раз свідчить про наявність змови між посередниками. Цікаво, що представникам «Енергоатома» навіть не дали можливості ознайомитись з цією видатковою накладною.

Вважаємо, що ситуація, в яку втягнутий Антимонополий комітет, створена штучно. Ми не можемо достеменно сказати, з якою метою: або не дозволити «Енергоатому» укласти прямий договір з виробником і примусити державну компанію виконувати кабальні умови посередників, або зірвати плани уряду з імпортозаміщення, або ускладнити «Енергоатому» виконання ремонтної програми.

«Енергоатом» висловлює глибоке занепокоєння тим фактом, що АМКУ вже вдвоє блокує «Енергоатому» закупівлю обладнання, критично важ-

ливого для безпеки функціонування енергоблоків атомних електростанцій. Рішення Антимонополий комітету завдає шкоди не лише «Енергоатому», а й державним інтересам України, створюючи передумови для збереження залежності вітчизняних енергогенеруючих підприємств від російських поставальників. Захищаючи інтереси посередницьких структур, Антимонополий комітет збільшує корупційні ризики в енергетичній галузі України.

Переконані, що рішення Антимонополий комітету вступає у пряме протиріччя із позицією українського уряду щодо імпортозаміщення та відмови від послуг посередників.

Нелогічне та відверто ангажоване рішення АМКУ штовхає державну компанію на проведення фіктивних торгів, оскільки в нинішніх умовах «Енергоатом» має забезпечити чітке дотримання термінів проведення ремонтів, виконання Комплексної (зведеної) програми підвищення безпеки експлуатації та програми продовження ресурсу енергоблоків АЕС.

Довідково. 18 листопада 2014 року Адміністрація АМКУ задовольнила попередню скаргу Укрспеценергопостач щодо порушення з боку Енергоатома порядку проведення процедури закупівлі запасних частин до насосів виробництва НВО ім.Фрунзе. У своїх виступах на слуханнях в АМКУ представники Укрспеценергопостач стверджували, що НВО ім.Фрунзе не має права на виробництво за частин до ГЦН-195, бо відповідна технічна документація належить російським підприємствам і в Україну не передавалась. Представники Укрспеценергопостач офіційно підтвердили, що представляють в Україні інтереси виробника обладнання для насосів ГЦН-195, який входить до складу російської державної корпорації «Росатом».

(Головний циркуляційний насос ГЦН-195 використовується в трубопроводних системах охолодження першого контуру ядерних реакторів типу ВВЕР-1000 для забезпечення відводу тепла від реакторної установки).

За фактом замаху на диверсію

За заявою НАЕК «Енергоатом» СБУ порушила кримінальні провадження проти працівників ГУБОЗ МВС України

22 січня 2015 року Головним слідчим управлінням Служби безпеки України зареєстровано в Єдиному реєстрі досудових розслідувань два кримінальних провадження за заявою про злочин ДП НАЕК «Енергоатом»: за фактом розголошення державної таємниці та за фактом ймовірного замаху на диверсію ст.ст. 15, 113, 328 КК України.

Рішення звернутися до СБУ було прийнято Компанією з метою недопущення незаконного витоку інформації з грифом «таємно» під час військової агресії проти України.

Підставою для звернення до суду стали незаконні дії співробітників ГУБОЗ МВС України, що полягали у безпідставному витребуванні документів, що стосуються фізичного захисту об'єктів атомної енергетики, у тому числі і з грифом «таємно». Витребування документів з даним грифом має відбуватися за спеціальною процедурою з відповідними дозволами наглядових та регулюючих органів, оскільки в іншому разі їх необґрунтована передача третім особам може завдати значних втрат інтересам держави.

Завершено формування Академії керівників атомної енергетики

Створення Академії керівників атомної енергетики (АКАЕ) стало логічним продовженням міжнародного проекту зі створення на базі навчально-тренувального центру Запорізької АЕС Національного центру з підготовки ремонтного персоналу та керівників.

Створення галузевого центру з підготовки ремонтного персоналу успішно реалізується. Що стосується підготовки керівників, то консультант Єврокомісії, компанія AREVA, проаналізувавши систему підготовки та навчання, зробила висновок: система підготовки низової, первинної та середньої ланок управління налагоджена й успішно працює у ДП НАЕК «Енергоатом». Фахівців цього рівня готують у навчально-тренувальних центрах АЕС. Вони отримують достатні технічні та базові управлінські знання, комунікативні навички, навчаються вміння управляти командою, приймати рішення, планувати та впроваджувати плани у життя.

Разом з тим було визнано, що в «Енергоатомі» відсутня система підготовки вищої ланки управління. Щоб заповнити цей пробіл, було прийнято рішення створити корпоративну Академію керівників атомної

енергетики, яка займатиметься організацією навчання та розвитку керівників вищої ланки управління дирекції, атомних станцій, а також кадрового резерву вищої ланки.

Наразі триває становлення академії. До її штату увійшли експерти в навчанні керівників, які вміють аналізувати потреби у навчанні, підбирати поставальників навчання та оцінювати його ефективність.

Її робота буде проводитися за трьома основними напрямками. Перший — підвищення кваліфікації діючих керівників. Другий — підготовка кадрового резерву керівників вищої ланки. І, крім того, підготовка інструкторів НТЦ, які навчають керівників. Загалом, уся система підготовки керівників повинна працювати в єдиному методологічному полі.

Незважаючи на процес формування нового навчального центру, у 2014 році академія успішно провела два тренінги для топ-менеджерів і середньої ланки. Ці тренінги показали, як працює така система і який вона може дати ефект.

Тренінгове навчання істотно відрізняється від звичайного. У даному випадку — семінари проводяться у вигляді ділової гри, мозкових штурмів, коли керівники, які проходять навчання, повинні вирішити якесь завдання з реальної практики. Розглядаються питання, актуальні та важливі для Компанії, що стосуються її стратегічного розвитку.

Наразі кадрові служби ДП НАЕК «Енергоатом» готують списки резерву вищої ланки управління. Триває робота з оцінювання їх потреби у навчанні. По її завершенні буде скомплектовано групи, знайдено поставальника навчання. Планується, що навчання кадрового резерву управління вищої ланки розпочнеться з другого кварталу поточного року.

Довідково. У липні 2014 Президент НАЕК «Енергоатом» Юрій Недашковський підписав наказ про створення в структурі Компанії навчального центру «Академія керівників атомної енергетики» (АКАЕ).

Як зазначається у наказі, Академія створюється з метою підвищення ефективності системи підготовки кадрового резерву керівників вищої ланки управління та підвищення кваліфікації діючих керівників вищої ланки управління «Енергоатома». Навчальний центр повинен на постійній основі забезпечити надання всіх необхідних знань і розвитку управлінських навичок керівників Компанії для вирішення ними стратегічних завдань, ефективного реагування на будь-які зовнішні виклики, що стоять перед «Енергоатомом».

Крім організації підготовки та підвищення кваліфікації керівників вищої ланки управління, на АКАЕ покладаються функції з організації підготовки інструкторів навчально-тренувальних центрів ВП АЕС, які займаються підготовкою та підвищенням кваліфікації керівників низової, первинної та середньої ланки управління.

ОРГАНІЗАЦІЯ МОЛОДІ АТОМПРОФСПІЛКИ — НОВИЙ ВЕКТОР ПРОФСПІЛКОВОГО НАВЧАННЯ

Відвідай, відчуй, збагатися життєво важливим досвідом

Ще кілька років тому в Організації молоді Атомпрофспілки почали активно обговорювати нові шляхи і методи профспілкового навчання. Цей пункт є одним з пріоритетних у Стратегії розвитку Організації молоді на 2012—2017 роки. Стратегія стверджує: подальший розвиток Організації молоді неможливий без проведення ефективної кадрової політики, а підготовки нових кадрів — без цільових і сучасних навчальних програм. Одним із наявних методів навчання є тематичні семінари-тренінги, які спрямовані не лише на здобуття нових знань і вдосконалення уже наявних, а й сприяють знайомству, обміну думками і досвідом між представниками різних молодіжних організацій, що є членами «молодіжки» Атомпрофспілки.

Про такий новий вектор навчання всерйоз заговорили ще минулого року, а реалізовувати почали на початку нинішнього. Першою ластівкою став семінар-тренінг «Комунікаційні навички та роль спілкування у профспілковій роботі», що 23—24 січня пройшов у Кузнецовську. За підтримки голови Організації молоді Атомпрофспілки Павла Олещука та за сприяння голови Східної об'єднаної організації профспілки (СООП) Бориса Філіппова і голови первинної профспілкової організації ВП РАЕС Івана Мельника семінар спільно організували і провели дві «молодіжки»: первинної профспілкової організації Рівненської АЕС та Східної об'єднаної організації профспілки. Учасниками семінару стали активісти обох організацій, а автором програми і лектором — досвідчений модератор, заступник голови організації молоді СООП Христина Білоус.

Спілкування супроводжує людину усе її життя, — ділиться думками за приводу теми семінару Христина. — Воно таке ж необхідне, як їжа, вода чи повітря. Аж ніяк не обійтися без спілкування і у профспілковій роботі. І хоча спілкуватися ми вчимося з

дитинства, ніколи не буде зайвим підкоригувати навички, дізнатися щось нове, закріпити знання за допомогою практичних вправ та завдань.

Програма семінару на практиці складалася з двох частин — власне тренінгу та екскурсії на Рівненську атомну електростанцію. Активісти СООП побували у машинному залі першого та другого енергоблоків, відвідали комплекс з

чергової електрослюсар Інгульської шахти Віталій Пустильник. — Масштаби обладнання вражають. І хоч у нас на шахті також не маленьке устаткування, на атомній станції воно ще масштабніше. Розумієш, що паливо, яке ми видобуваємо, тут працює. Ми зіштовхуємося з ураном як з сировиною, а тут він уже в роботі, уже допомагає людям, несе тепло у будинки. Класно

вати мову жестів — ці навички однозначно не будуть зайвими для активного та успішного ведення профспілкової роботи.

— Дякуємо лектору Христині Білоус за змістовну програму семінару. Ми дуже раді брати участь у таких заходах. Вони зближують членів Атомпрофспілки, сприяють обміну досвідом, дають нові знання. Це допомагає розвиватися, вдосконалюватися, а згодом

переробки радіоактивних відходів, проект якого зараз втілюється на станції, ознайомилися з повномасштабними тренажерами у навчально-тренувальному центрі та макетами енергоблоків в інформаційному центрі. А ще пройшли територією промислового майданчика, як по-справжньому, так і віртуально. Для цього в інформаційному центрі РАЕС є програма «Віртуальна екскурсія».

— Перше, що вразило і в місті, і на самій атомній електростанції, — це чистота і порядок, — не приховує свого захоплення інженер з ремонту першої категорії відділу головного механіка ДП «СхідГЗК» Денис Корчаковський. — Та все ж найбільше враження справляє сама РАЕС — тут все масштабно, колосально і водночас працює, як налагоджений механізм.

— Екскурсія дуже сподобалася, — доповнює колегу

бачити кінцевий продукт нашої роботи.

Родзинки екскурсії додало те, що одинадцять з дванадцяти членів делегації «молодіжки» СООП ще жодного разу не були на АЕС. Тому їй враження у них були свіжі і невідірвані.

— Хлопці й дівчата, які приїхали до Кузнецовська, — це переважно працівники Східного гірничо-збагачувального комбінату, шахтарі, які безпосередньо займаються видобутком уранової руди в шахтах, робітники, які здійснюють первинну переробку урану на гідрометалургійному заводі. Вони давно мріяли потрапити на атомну станцію. Побачити кінцевий результат своєї роботи. Тому цей семінар, окрім усього іншого, допоміг здійснити їхню мрію, — каже Христина Білоус.

Інформативну екскурсію для учасників тренінгу організувало управління інформації та зв'язків з громадськістю РАЕС спільно з навчально-тренувальним центром, турбінним цехом №1, цехом дезактивації та радіоактивних відходів, за що їм велика подяка.

Не менше яскравих вражень приніс і сам тренінг. Він проходив в ігровій формі, включав багато змодельованих практичних ситуацій. Це дозволило краще засвоїти знання, «приміряти на себе» ту чи іншу роль, обіграти певну ситуацію. Уміння говорити і слухати, переконувати і приймати рішення, розуміти емоції співрозмовника та висловлювати власні, розшифру-

вати спільно вирішувати важливі питання. Організація молоді ППО ВП РАЕС тільки «за» такі семінари, — підтверджує актуальність заходу голова організації молоді первинної профспілкової організації Рівненської АЕС Сергій Омелянець.

За задумом натхненників та організаторів семінару, передбачається зустріч «за!» поїздка делегації «молодіжки» Рівненської АЕС у гості до колег зі Східної об'єднаної організації профспілок. Проходимо він у такій само формі — навчальний тренінг та знайомство з підприємством.

Така система, за словами голови Організації молоді Атомпрофспілки Павла Олещука, має право на життя. Вона ефективна для обміну досвідом. Сприяє знайомству зі специфікою та умовами роботи спільно з різними підприємствами. Не потребує великих фінансових затрат. А невелика чисельність учасників — до 20—25 осіб — допомагає більш продуктивному навчання і засвоєнню інформації. Тому, безумовно, переймати досвід і проводити такі семінари пропонуємо й іншим організаціям Організації молоді Атомпрофспілки. Це буде ще один крок на шляху реалізації Стратегії Організації молоді Атомпрофспілки у тій частині, яка стосується навчання, та сприятиме підвищенню кваліфікації молодіжного профспілкового активу.

Іванна КОВБ
Фото Надії ТИМОФЕЄНКО

У «МОЛОДІЖКАХ» ПРОФСПІЛКИ

Быть в авангарде — значит быть еще активнее

Сегодня организация молодежи профсоюзных организаций гидрометаллургического завода и центральной научно-исследовательской лаборатории ГП «ВостГЭК» (ГМЗ и ЦНИЛ) насчитывает 325 человек. Из них: 29 — обучаются в вузах, 40 — на курсах повышения квалификации, 135 повысили свою квалификацию в прошлом году. 17 членов нашей организации мобилизованы и проходят службу в зоне АТО.

В 2014 году работа «молодежки» проводилась по следующим направлениям: организационная, информационная, шефская, спортивная и культурно-массовая. Провели конкурс профессионального мастерства на звание «Лучший молодой рабочий по профессии» между рабочими по специальности: аппаратчик-гидрометаллург, аппаратчик по разделению редкоземельных элементов, чистильщик, слесарь-ремонтник, электрогазосварщик, электромонтер по ремонту и обслуживанию электрооборудования. Высокая активность участников говорит о популярности и востребованности таких мероприятий.

Принимали активное участие в благотворительной акции «Капелька доброты. Чужих детей не бывает»; в сборе денежных средств в поддержку работников комбината, которые находятся в зоне АТО; участвовали в изготовлении маскировочной сетки для боевой техники и бытовых временных сооружений в расположении воинских частей. Деятельность нашей организации освещается в газете комбината «Трудовая слава», профсоюзных молодежных газет, на фото- и информационных стендах регулярно вывешиваются анонсы планируемых мероприятий.

Мы как шефы не обходим вниманием своих подопечных — воспитанников УВК «Дивосвіт». Подготовили им подарки ко Дню Святого Николая.

Уже стало доброй традицией перед открытием базы отдыха «Чайка» проводить субботник — выездное собрание молодежи, на котором можно совместить труд, отдых и общение. А на открытие базы молодежь ГМЗ организовала настоящий праздник для заводчан и членов их семей.

Молодым работникам и их деткам нравится традиционное мероприятие Восточной объединенной организации

профсоюза «Мама, папа, я — спортивная семья», в котором наша молодежь принимает активное участие. Мы постоянно участвуем и в праздничных мероприятиях, посвященных Дню металлурга, Дню Победы, Дню молодежи и других. Ежегодно поздравляем ветеранов войны и труда с праздниками. Особой популярностью пользуется молодежный интеллектуально-развлекательный конкурс «Сладкая парочка» ко Дню влюбленных. 14 февраля работает «Почта» ко Дню Святого Валентина. Наши работники с удовольствием коллективно посещают футбольные матчи. В 2014 году состоялась три такие поездки. Интересно и с пользой прошла поездка выходного дня на рыбалку. А в предновогодние дни в гости к детишкам работников ГМЗ и ЦНИЛ приходили Дед Мороз и Снегурочка.

Анализируя работу нашей организации, хочу отметить, что молодежь — передовая часть профсоюза, и желаю молодым работникам еще большей активности в 2015 году!

Лилия ЯРЕМЕНКО,
председатель организации
молодежи ГМЗ

ПІД ЗНАКОМ ТУРБОТИ
ПРО ЛЮДИНУ ПРАЦІ

АТОМПРОФСПІЛКОВИЙ РІК: офіційний літопис головних подій

Участь у роботі Форуму взяли лідери Атомпрофспілки на чолі з її Головою Валерієм Матовим, члени Центрального комітету профспілки та його Президії, представники дирекції ДП НАЕК «Енергоатом».

У форматі Форуму було проведено круглий стіл за участю керівництва НАЕК «Енергоатом» спільно з лідерами Атомпрофспілки та атомпрофспілковою і студентською молоддю. Відбулися змагання з різних видів спорту між збірними молодіжними командами університету й Атомпрофспілки. Завершив масовий молодіжний захід конкурс КВН з чотирьох команд гостей і команди університету.

30 жовтня Президія ЦК профспілки ухвалила рішення про виділення (переказ) коштів на лікування пораненим військовим: В'ячеславу Буйновському (батальон територіальної оборони «Айдар»), Сергію Пашкову (в/ч №3036) і Сергію Сторожоку (26-та Бердичівська артилерійська бригада) у розмірі 10 тисяч гривень кожному.

Президія ЦК також прийняла рішення про закупівлю необхідних речей, технічного воєнного обладнання безпосередньо військовим батальйонам «Київ-1» та «Азов». Загалом така допомога становитиме у грошовому вираженні 100 тисяч гривень.

Додамо, що з самого початку антитерористичної операції первинними й об'єднаними організаціями Атомпрофспілки, профкомом НАЕК «Енергоатом», профкома атомних станцій, ДП «СхідГЗК» надається матеріальна допомога бійцям АТО. Апарат ЦК Атомпрофспілки і редакція газети «Атомник України» включно також переказували власний одноденний заробіток на адресну допомогу постраждалим учасникам АТО.

11—14 листопада здійснили свою першу добродійну поїздку, з гуманітарним вантажем, у зону АТО місіонери Атомпрофспілки України на чолі із заступником Голови профспілки Павлом Прудніковим.

Профспілкові волонтери на кошти, що були виділені відповідно до рішення Президії ЦК наприкінці жовтня, придбали і доставили бійцям батальйону «Азов», захисникам м. Ма-ріуполь, бінокль нічного бачення з наголомником та інфрачервоним ліхтарем, приціл коліматору і потрібні додаткові обладнання до автомата. Було передано також зимові комплекти: спальні мішки, каремати двохарові, теплі балаклави, рукавиці з відкидними клапанами, вовняні шкарпетки, термобілизну тощо.

Ще 10 таких комплектів вручено повпредам батальйону «Київ-1». Бійці «Азову», до речі, вирішили передати зимові речі й продукти харчування своїм побратимам на передовій, які перебувають у холодних землянках і бліндажах.

13—16 листопада в м. Южноукраїнськ на базі спортокомплексу «Олімп» відбувся заключний тур XXII Спартакіади колективів фізкультури Атомпрофспілки України з програмних видів змагань: футболу, волейболу, плавання й армспорту.

Переможцями у профспілковій Спартакіаді стали команди: з волейболу — Южно-Українська АЕС, перше місце; друге і третє відповідно — Хмельницька АЕС і ДП «СхідГЗК»; з футболу — Южно-Українська АЕС, перше місце; друге і третє відповідно — Запорізька АЕС і ДП «СхідГЗК»; з плавання — Рівненська АЕС, перше місце; друге і третє відповідно — Южно-Українська АЕС і Східна об'єднана організація профспілки.

Турнір з армспорту (рукоборців) у командній першості здобули атлети Запорізької АЕС, де три чемпіони і два срібних призері.

У форматі Спартакіади відбулася звітно-виборна конференція за звітном президенті ЦФСК «Атом України» про роботу за 2012—2014 роки. Учасники зібрання хвилююче мовчання вшанували пам'ять Струка В.Ф., який понад 15 років очолював Спортклуб профспілки, у 2013 році він раптово пішов із життя. Новим керівником центрального фізкультурно-спортивного клубу «Атом України» було обрано Михайла Гука, голову первинної профспілкової організації ВП «Хмельницька АЕС».

24—25 листопада у Києві відбулася конференція, організована Фондом ім. Ф. Еберта в Україні та Білорусі за заявкою Атомпрофспілки України, присвячена ризикам нетипових форм зайнятості в енергетичних галузях та засадам необхідного правового регулювання. Участь у заході взяли представники Атомпрофспілки й Укрелектропрофспілки. За ліком це не перший семінар-навчання з такої тематики, що увійшли до циклу освітніх заходів навчальної програми Атомпрофспілки на 2014 рік.

Учасники тематичного заняття відзначили його актуальність та напрацювали конкретні пропозиції до Генеральної угоди, галузевих угод і колективних договорів, які мають слугувати певною перепонкою поширенню нетрадиційних форм зайнятості (аутстафінг, аутсорсинг, лізінг персоналу, неповний робочий тиждень тощо), що «руйнують» не лише загальнолюдські цінності, а й профспілкові і можуть призвести до зниження ефективності виробництва та знищення власне корпоративної культури.

У підсумку учасники конференції ухвалили Резолюцію про типові форми зайнятості і ризики, пов'язані з цим, для працівників енергетичної галузі та механізми правового регулювання.

25 листопада відбулася робоча зустріч Голови Атомпрофспілки України Валерія Матова, на якій неодноразово наполягав ЦК профспілки, з в.о. міністра охорони здоров'я України Василем Лазоршином за участю представників громади та міського голови Василя Тарасенка у м. Жовті Води. Обговорено ситуацію, що склалася у спеціалізованій медико-санітарній частині №9 міста, за зверненням профкому СМСЧ, апелюванням міськвиконкому. Суть її у тому, що на посаду начальника СМСЧ було потайки призначено колишнього її керівника, людину із заплямованою репутацією, Петра Пастуха. Хоча у МОЗ України було подано документи, які чомусь зникли у відділі кадрів міністерства, про призначення на цю посаду Неллі Тарасєвої, яка досі рік бездоганно працювала начальником СМСЧ.

В.о. міністра запевнив учасників наради, що за фактом буде проведено внутрішнє розслідування та зроблено відповідні висновки. Він також доручив підготувати подання Дніпропетровській облдержадміністрації на узгодження кандидатури Тарасєвої Н.М. на посаду начальника СМСЧ-9, чого, власне, і домагався колектив і первинна профорганізація медзакладу та громадськість Жовтих Вод.

ПІД ЗНАКОМ ТУРБОТИ
ПРО ЛЮДИНУ ПРАЦІАТОМПРОФСПІЛКОВИЙ РІК:
офіційний літопис головних подій

27 листопада у Києві відбулося засідання Президії Центрального комітету профспілки, на якому як головне обговорювалося питання про скликання V Пленуму ЦК. Акцентовано увагу на тому, що нагальні питання, які потребують розгляду на пленарному засіданні, можуть бути вирішені тільки на державному рівні в особі органів законодавчої та виконавчої влади. Сьогодні ж процес формування, переважання цих владних структур України не завершено, його лише розпочато. Виходячи з цього, Президія ЦК профспілки постановила скликати V Пленум Центрального комітету профспілки у першому кварталі 2015 року. Голові Атомпрофспілки України Валерію Матову доручено у робочому порядку визначити конкретну дату та місце проведення пленарного засідання.

На засіданні Президії ЦК обговорено інформацію про виконання постанови Пленуму ЦК Атомпрофспілки України від 20 червня 2014 року №Пл-4-2.

27 листопада між Міністерством енергетики та вугільної промисловості України і Професійною спілкою працівників атомної енергетики та промисловості України пролонговано дію Галузевої угоди на 2015–2016 роки.

Грудень. Ще на початку проведення антитерористичної операції на сході країни Атомпрофспілка України активно долучилася до волонтерського руху з надання гуманітарної допомоги учасникам АТО. Але така благородна місія не може бути одноразовою акцією, тому було створено волонтерську групу Атомпрофспілки України, яка вивчатиме потреби військових АТО, організовуватиме збір, закупівлю та передачу необхідного спорядження, медикаментів, продуктів харчування або коштів бійцям АТО, здійснюватиме зв'язність у засобах масової інформації та соціальних мережах.

Координатор волонтерської групи — заступник Голови Атомпрофспілки України Павло Прудніков.

З початку грудня атомпрофспілковою газетою «Атомник України» на першій половині вміщує рекламний модуль з ревізітами волонтерської групи Атомпрофспілки України.

11 грудня відбулася робоча зустріч Голови Атомпрофспілки України Валерія Матова та Представника Атомпрофспілки у Чорнобильській об'єднаній організації Миколи Тетеріна з міністром екології та природних ресурсів України Ігорем Шевченком. Обговорено було блок питань про: безвідкладне призначення керівника Держагентства України з управління зоною відчуження, відсутність якого дестабілізує виконання робіт з ліквідації наслідків аварії на ЧАЕС, соціальну захищеність працівників; необхідність інтенсифікації переговорного процесу про укладання Галузевої угоди між Мінекологією та Атомпрофспілкою, розпочатого за попереднього керівного складу цього відомства, про хронічне недофінансування з бюджету державних чорнобильських програм; пролонгацію урядової постанови від 10.09.2008 року №831 про доплати за роботу у зоні відчуження вахтовим методом.

Загалом профспілкові позиції з порушених проблем знайшли розуміння і сприйняття у новопризначеного міністра, який пообіцяв оперативно підключитися до їх розв'язання.

15 грудня Голова Атомпрофспілки України Валерій Матов і Представник Атомпрофспілки у Чорнобильській об'єднаній організації Микола Тетерін провели робочу зустріч з в.о. голови Держагентства України з управління зоною відчуження (ДАЗВ України) Орестом Туркевичем. Він пообіцяв посприяти прискоренню процесу з пролонгації 831-ї постанови Кабінету України про доплати вахтовикам за роботу у зоні відчуження. З ним також обговорено питання про бюджетне недофінансування загальнодержавних чорнобильських програм і про тривалу тяганину з призначенням керівника ДАЗВ України.

23 грудня відбулося пікетування членськими організаціями Федерації профспілок України, включаючи й повпредів від Атомпрофспілки, Верховної Ради та Кабінету Міністрів України з метою привернення уваги народних депутатів до негативних для українського народу бюджетних обмежень уряду соціальних гарантій та наступу на права трудящих. Солідарну багатотисячну протестну акцію ФПУ підтримали досить активно і регіональні профоб'єднання, підвідомчі установи, громадські організації.

Учасники масової акції протесту прийняли Резолюцію «Вимоги профспілок до Кабінету Міністрів та Верховної Ради України».

24–27 грудня волонтерська група Атомпрофспілки України, напередодні Нового року, зорганізувавши небайдужих киян, через Тетяну Міхненко, доправили у зону полку територіальної оборони «Азов» та новим підполічним — військовій частині протиповітряної оборони, що базується в районі аеропорту м. Маріуполь, гуманітарну допомогу. Зокрема тепловентилятори, замовлений бійцями спортінвентар, термоси, ліхтарик, фотоапарат, флешки, спальні мішки, тактичні рюкзаки, рації, зимові комплекти верхнього одягу та білизни. Шось із переліченого було закуплено волонтерами на зібрані кошти, частину речей придбали самі працівники апарату Атомпрофспілки та 211-го відділу і профкому ВАТ «Київенергопроект».

Від дня опублікування у грудні в газеті «Атомник України» благодійного рахунка для допомоги бійцям АТО упродовж буквально двох тижнів надійшло коштів у сумі 68 тисяч гривень (докладніша інформація про добротворців у газеті №2–3, 2015 рік. — Прим. ред.). Давній партнер Атомпрофспілки й активний учасник її волонтерської групи із Чернігова Сергій Коваль загитував місцевих підприємців значно знизити вартість 20 комплектів теплої форменого одягу для бійців АТО, інших товарів.

У 2014 році, оголошеному Організацією Об'єднаних Націй із питань освіти, науки і культури — Роком Тараса Шевченка, у газеті Атомпрофспілки України «Атомник України» 200-літній ювілей Великого Кобзаря відзначено серією новітніх публікацій зі шевченкознавства заслуженого працівника культури України Володимира Портянка.

...Рік минулий для Атомпрофспілки України був насичений важливими подіями, розв'язання складних завдань. Однак проблеми є, водночас і є велике й непохитне бажання спільними зусиллями зміцнювати ситуацію у 2015 році на краще, зважаючи на величезний досвід соціальної боротьби, компетентність і наполегливість атомпрофспілкової громади.

КОЛЕКТИВНИЙ ДОГОВІР — ГОЛОВНИЙ ДОКУМЕНТ ПІДПРИЄМСТВ

Позиція партнерів — зберегти соціальну сферу

У структурних підрозділах ВП «Рівненська АЕС» з 19 січня по 5 лютого проводяться звітні профспілкові конференції та збори трудового колективу з обговорення виконання Колективного договору у 2014 році. Уже прозвітували і надали свої пропозиції до профкому РАЕС деякі колективи цехів і відділів атомної станції.

26 січня такі зібрання відбулися у колективі цеху з підготовки виробництва енергоремонтного підрозділу. Учасники заслухали звіт голови цехового комітету ЦПВ Андрія Ткача, який зупинився на пріоритетних питаннях, над якими працював цехом торік. Спільно з керівництвом ЦПВ зусилля цехому спрямовувалися на поліпшення трудової дисципліни в колективі, оздоровлення працівників та їхніх дітей — торік усі бажані отримали путівки у профкомі станції. 15 працівникам було надано матеріальну допомогу на суму 14 тис. 40 грн. Активним учасником спартакіади РАЕС виплачено премію.

На конференції визнано роботу цехового профспілкового комітету задовільною, а далі активно обговорили виконання Колективного договору за 2014 рік. Визнали його виконаним, за винятком п.4.1 — виконано частково (збільшення посадових окладів (тарифних ставок) та п.7.11 — не виконано (встановлення та виплата щомісячної доплати до державної пенсії працівникам, звільненим з ДП НАЕК «Енергоатом» у зв'язку з виходом на пенсію).

З роз'ясненнями щодо окремих пунктів Колективного договору виступив запрошений на збори заступник голови профкому РАЕС В'ячеслав Мельничук. Він коротко зупинився на ситуації, що склалася нині в енергетичній галузі, фінансових проблемах у Компанії, новій Галузевій угоді та зусиллях профспілок, спрямованих на захист інтересів спілчан. Позиція профкому і адміністрації РАЕС, зауважив В. Мельничук, єдина і полягає у збереженні соціальної сфери шляхом

малої оптимізації. На зборах було ухвалено пакет пропозицій від трудового колективу ЦПВ у комісію з Колективного договору. Зокрема, запропонували залишити у попередній редакції текст «Положення про одноразову грошову виплату працівникам при звільненні з ДП НАЕК «Енергоатом» та його профспілкових органів у зв'язку з виходом на пенсію», внести зміни до деяких положень, що стосуються виробничої діяльності.

Голові, членам профкому ППО ВП РАЕС — з метою зменшення навантаження на комісію з оздоровлення та санаторно-курортного лікування та більш раціонального розподілу путівок, надавати путівки у Раду голів цехових ЕРП, яка в подальшому самостійно розподілятиме їх серед підрозділів ЕРП.

Учасники зборів одногласно обрали чотирьох делегатів від ЦПВ на конференцію трудового колективу ВП РАЕС та двох — на конференцію організації молоді ППО ВП РАЕС.

ПІДГОТОВКА АТОМНИХ КАДРІВ

Без отрыва от производства

В январе группа студентов-заочников из числа работников Запорожской АЭС защитила дипломы по специальности «атомная энергетика». Защита дипломных проектов проходила в учебно-тренировочном центре (УТЦ) Запорожской АЭС. На ней присутствовали преподаватели Одесского национального политехнического университета (ОНПУ) и руководство Запорожской АЭС.

Сотрудничество Запорожской АЭС с Одесским политехническим университетом началось в 1994 году и успешно продолжается сегодня. Многие энергодарские выпускники школ стационарно получают высшее образование в Одесском политехе.

Но время диктует новые образовательные формы. И теперь, чтобы получить качественное профильное образование, не обязательно ехать в Одессу. Профессорско-преподавательский состав Одесского политехнического университета приезжает в Энергодар и ведет подготовку кадров

Студенты ОНПУ после лекции попросили профессора Александра Королева сфотографироваться с ними

для Запорожской АЭС без отрыва от производства.

Кафедра «атомных электростанций» ОНПУ — старейшая в Украине. В 2014 году она отметила свой 50-летний юбилей. За эти годы была создана настоящая школа атомщиков. На кафедре подготовлено около 4000 специалистов для атомной энергетики Украины, ближнего и дальнего зарубежья.

Восемь профессоров — докторов наук и шесть доцентов, работающих на кафедре, обеспечивают весь учебный процесс подготовки студентов по специальности «атомная энергетика». Многие из них имеют богатый практический опыт работы на объектах атомной промышленности, который вместе с теорией передают своим студентам.

Весь образовательный процесс преподаватели вуза

ведут в Энергодаре, на базе УТЦ ЗАЭС — читают лекции, принимают зачеты, курсовые и даже защиту дипломов. Экономия времени достигается использованием хорошо структурированного, насыщенного материала, который дает качественные знания студентам. А работа со студентами в он-лайн формате, по электронной почте помогает оперативно обсуждать и решать возникающие вопросы.

Заочная форма обучения продуктивна и для обучаемых и для преподавательского состава. Такое взаимодействие помогает преподавателям быть в курсе того, что происходит в отрасли, знать, какое новое оборудование появляется на энергоблоках. И соответственно, модифицировать учебный процесс под запросы студентов-практиков.

После заседания сотрудников кафедры атомных электрических станций — снимок на память.

Фото из архива ОНПУ

ЗДОРОВ'Я АТОМНИКІВ

Санаторий-профилакторий ЗАЭС — современный оздоровительный центр

По утверждению работников атомной станции санаторий-профилакторий Запорожской АЭС, расположенный в красивой лесной зоне, на берегу Днепра, по праву считается райским уголком, где можно отдохнуть и оздоровиться.

Сегодня профилакторий на равных может конкурировать с лучшими здравницами Украины. Свой имидж медицинского учреждения он формировал в течение четверти века, и свою круглую дату — 25 лет — отметил 8 января.

Из небольшого коллектива, насчитывающего 48 человек, профилакторий за более чем два десятилетия стал современным оздоровительным центром. Сейчас штатное расписание профилактория насчитывает 118 человек, в числе которых двенадцать врачей узких специальностей. А в прошлом году еще ввели новую клинично-диагностическую лабораторию, набрали персонал, и сейчас идет оформление документов на ее аттестацию. Новейшее медицинское оборудование лаборатории позволит делать полную диагностику многих заболеваний. Здесь будут делать общеклинические, биохимические анализы, можно будет пройти полный комплекс иммунологических исследований, сдать анали-

зы на цитологию и гистологию, а также — на гормоны.

«Мы постоянно совершенствуем свой профессиональный уровень», — говорит главный врач санатория-профилактория Сергей Докукин. — Сертификат по аккредитации высшей категории, которую регулярно подтверждаем, — это оценка труда всего коллектива и его заслуга».

Ежегодно санаторий-профилакторий принимает 1 054 пациента.

Коллектив этого учреждения старается постоянно совершенствовать качество отдыха и оздоровления работников станции, стремится, чтобы в течение двадцати дней люди могли получить полноценное оздоровление. А настроение отдыхающих, как правило, складывается из множества нюансов: от того, как встретили при оформлении в санаторий, как поселили, насколько комфортно проживание в комнате, какие процедуры выписали врачи и как медперсонал их отпускает, как кормят в столовой.

Тренажерный зал санатория-профилактория пользуется популярностью не только среди отдыхающих — многие жители города стараются взять туда абонемент. В течение дня зал посещает около 55–60 человек. Каждому тренеры стараются подобрать индивидуальную программу тренировок. Постепенно тренажерный

зал пополняется новым спортивным снаряжением, появились новые штанги, профилактор Евминова.

«У нас много перспективных планов», — отмечает Сергей Докукин. — Надеясь закончить благоустройство озера на территории профилактория и обустроить вокруг него инфраструктуру. За озером сделают пять маленьких беседок для отдыха. Если получится всё, как задумано, это будет очень живописная зона. В планах создание банного комплекса, включающего русскую, финскую и турецкую баню. Разработан проект еще одного спального корпуса на 75 мест, где номера будут еще более комфортабельными».

15 ЛЮТОГО — ДЕНЬ ВШАНУВАННЯ УЧАСНИКІВ БОЙОВИХ ДІЙ НА ТЕРИТОРІЇ ІНШИХ ДЕРЖАВ

Афган через призму АТО

15 февраля мы отмечаем день памяти воинов-интернационалистов, в первую очередь тех, кто выполнял так называемый интернациональный долг в Афганистане, хотя за всю историю СССР немало наших ребят воевало на территории других государств. Сегодня война пришла в наш дом, в семьи тех, кто когда-то думал, что он воюет за мир во всем мире...

В биографии Виктора Андрущенко, бывшего «афганца», а ныне горно-рабочего очистного забоя на добыче участка №5 Смолинской шахты ГП «ВостГОК», нет ничего особенного, да и о своей службе в Афганистане он не очень-то хотел говорить, мол, ничего героического не совершал. Однако он почти два года возил военные грузы по расположенным в афганских провинциях заставам и военным частям ограниченного контингента.

Виктор родился в 1967 году, вырос и окончил школу в городе

Малая Виска Кировоградской области. Там же окончил курсы водителей при ДОСААФ, но до призыва в армию полтора года проработал строителем. Осенью 1985 года был призван в ряды Вооруженных Сил, между прочим, повестку о призыве сохранил до сих пор. Через несколько суток дороги полторы тысячи ребят только из Кировоградской области да столько же из Днепропетровской прибыли в учебный центр в городе Термезе, практически на самой границе с Афганистаном, до которого от «учебки» было метров 300, не больше. Все знали, что дальнейшим местом прохождения службы будет именно Афганистан.

До армии Виктор знал об этой тоже необъявленной войне всю правду. Дело в том, что еще до призыва он потерял двух друзей, погибших в Афганистане, — Виктора Чабана и Сергея Петрича, но мысли отказаться от службы тогда практически ни у Виктора, ни у кого-то другого не возникало...

В общем, в учебке их начали учить премудростям войны, причем инструктором был фронтовик, еще той, Великой Отечественной войны. После учебки Виктор попал служить в автотроту Термезского погранотряда, доставлял горючее для мотоманевренных групп, которые выполняли боевые задания в Афганистане. Говорит, что ничего особенного, только и делов, что автомат постоянно был на коленях у водителя. 8 марта был жестоко обстрелян Пянджский погранотряд и Виктора перевели туда, где продолжалась та же служба — доставка горючего по мотоманевренным группам и заставам. До сих пор помнит названия городов и провинций, где удалось побывать, — Мазаришериф, Кундуз, мост Хайратон и многие другие. Демобилизовался в декабре 1987 года и домой успел поехать еще до Нового года, а уже 15 января пошел учиться на каменщика. По разным обстоятельствам В. Андрущенко не воспользовался

возможностью поступить в вуз, хотя у «афганцев» были определенные льготы. Женится, в семье родилось трое дочерей, которые получили и получили высшее образование за отца.

В 2000 году Виктор Андрущенко пришел работать на Смолинскую шахту, где и «дослужился» до ГРОЗовца. Афганистан остался в далеком прошлом, он не страшен, страшно стало теперь, ведь сегодня в нашу жизнь, только намного глубже, острее и страшнее вошла война, которая ведется на украинской земле. Ворвалась она и в семью бывшего «афганца» Виктора Андрущенко. Его зять, муж старшей дочери Игорь Бут, сам родом из города Селидово Донецкой области, получил страшные ранения, защищая свою землю от российских наемников и военных преступников, которых мы стыдливо называем сепаратистами. Он был призван в армию, в АТО воевал десантником. Слава Богу, остался жив, но спокойно жить и долечиваться мешает бюрократическая машина. Игорь уже привез в Кировоград, где сейчас проживает с семьей, не-

сметное количество справок для получения инвалидности и статуса участника АТО, но все еще не хватает какой-то последней справки...

Война в Украине действительно вошла в нашу жизнь глубже, чем Афганистан. Виктор Андрущенко рассказывает, что перед работой они с товарищами долго обсуждают события на Донбассе, ведь почти у каждого кто-то воюет, кто-то остался жить на временно оккупированной территории, и пытаются понять происходящее. Многим кажется, что Украина стала разменной картой в большой политической игре, так ли это, возможно, когда-то и узнаем, но главное, чтобы эта, еще более непонятная, чем афганская, война поскорее закончилась. Теперь у бывших «афганцев» совсем другое понимание необходимости войны, которую Советский Союз вел на территории суверенного государства. Тогда мы решили, что нам надо кого-то защищать в Афганистане, а теперь кто-то решил, что надо «защищать» кого-то силой оружия в Украине.

Сергей ПОЛУЛЯХ

АТОМНИ ВЕТЕРАНИ-СПІЛЧАНИ

«Стройка — это вся моя жизнь»

В минувшем году Запорожская АЭС отметила свое 30-летие. И сегодня сложно представить, труд скольких людей стоит за этой цифрой. Крупнейшую в Европе атомную станцию строили тысячи людей. Многие из них уехали на другие стройки, но многие остались на ставшем родным предприятии.

Сегодня мы расскажем о человеке, который и строил станцию с самого начала, и работал на ней, а теперь, находясь на заслуженном отдыхе, высаживает по собственной инициативе парк — на территории вдоль дороги на первую проходную. Это Николай Яковлевич Грушка — его знают многие.

Первый вопрос: что привело на стройку века? И Николай Яковлевич начинает рассказывать, как приехали сюда с женой Зинаидой Васильевной из Светловодска в 1972 году, как строил сначала тепловую, а потом атомную станцию, как работал в Монголии... Хотя на пенсию Николай Яковлевич ушел уже из энергоремонтного подразделения ЗАЭС, значительная часть его жизни, с 1972-го по 1993-й, была связана с управлением строительством. И именно эту профессию он считает своей самой главной... «Стройка — это вся моя жизнь, я там состоялся как человек, — не скрывая своих чувств, делится с нами собеседник. — Весь город Энергодар — по домам, по микрорайонам — все на глазах строилось. И хотя я работал на промышленных объектах, мы помогали строить «Современник», КДЦ, набережную...»

Начинал Николай Грушка арматурщиком. В процессе работы освоил профессию сварщика. Зачно получил образование: в 1983 году с красным дипломом окончил Запорожский строительный техникум. Много лет проработал на участке гидротехнических сооружений под руководством Станислава Бурноса. Был бригадиром комплексной бригады, которая участвовала в строительстве гидросооружений — береговых насосных станций, брызгальных бассейнов, мостов, многого другого. Николай Яковлевич вспоминает коллег-бригадиров, с которыми работали бок о бок — Николая Иванисова, Василия Менжинского, Ивана Качуровского, Анатолия Кожевникова, Владимира Башу.

На нашу встречу Николай Яковлевич принес несколько папок — все с почетными грамотами. Но прежде показал другую свою награду — орден Трудовой Славы третьей степени, которого он был удостоен за строительство первой очереди (1—4 энергоблоков АЭС). Вручили его 5 декабря 1988 года. Тогда, говорит, наградили многих строителей. Потом мы долго разбирали папки — отдельно хранятся трудовые,

отдельно спортивные грамоты. Кроме ударной работы в управлении строительства, Николай Яковлевич успевал заниматься и общественной деятельностью. Много сил отдал профсоюзной работе — долгое время был председателем цехкома, также состоял в обкоме профсоюза работников электростанций и электротехнической промышленности. И дружинником был. И даже корреспондентом. В его личном архиве есть почетная грамота (от 5 мая 1985 года) за активное участие в работе многотиражки «Слава труду» УС ЗАЭС, в которую он много писал о профсоюзной жизни коллектива.

Еще Николай Грушка известен как спортсмен-бегун. И хотя в последние годы бег пришлось оставить, в душе он по-прежнему чувствует себя истинным марафонцем. И продолжает наматывать километры — теперь уже на велосипеде...

Выйдя на пенсию, Николай Яковлевич продолжает жить интересно и плодотворно. Изучает народную медицину, посещает тренинги и семинары, работает над собой и помогает людям. А еще у него есть мечта — оставить после себя парк на радость землякам. «У меня дача на первой очереди, со стороны АЭС — и я потихоньку озеленяю санитарно-защитную зону, — делится он. — Хочу, чтобы там вырос парк. Можно до самой станции сажать. Но там песок, поэтому работы много. Землю привозу на велосипеде. За это лето посадил несколько де-

ревьев. Сажу, что хорошо растет в этой почве».

Деревья посажены уже много — начал это доброе дело Николай Яковлевич перед пенсией. Некоторые, радуется, уже выше, чем он. Вот так не спеша засадил четыре сотки. Только сосен в парке сейчас больше десяти. Есть липы, туи, абрикос, персик, вишня, шелковица, орехи. В планах — засадить деревьями все что можно. Говорит, задумал много — надо выполнить!

От души желаем этому удивительно позитивному и открытому человеку крепкого здоровья и вдохновения в реализации всех его планов!

Ирина РОМАНОВА

ЗАКОНОДАВЧІ НОВАЦІЇ

Прожитковий мінімум, згідно зі статтею 7 Держбюджету на 2015 рік, становитиме:

з 1 січня 2015 року на одну особу з розрахунку на місяць — 1176 грн., для дітей віком до 6 років — 1032 грн., для дітей віком від 6 до 18 років — 1286 грн., для працездатних осіб — 1218 грн. і для осіб, які втратили працездатність (**мінімальна пенсія**) — 949 грн.

З 1 грудня 2015 року відповідно — 1330 грн., 1167 грн., 1455 грн., 1378 грн. і 1074 грн.

Мінімальна заробітна плата, згідно зі статтею 8 Держбюджету на 2015 рік, становитиме:

з 1 січня 2015 року — 1218 грн. (у погодинному розмірі: 7,29 грн.)

з 1 грудня 2015 року — 1378 грн. (у погодинному розмірі 8,25 грн.)

ЗАСТЕРІГАЄ ФАХІВЕЦЬ ЦК АТОМПРОФСПІЛКИ

Безпека поведінки на льоду

Зима — чудова пора відпочинку на льоду. Скільки радощів вона приносить! Забави на ковзанах, лижах, санчатах, зимова рибалка! Тому усі ми із задоволенням зустрічаємо цю пору року, часом забуваючи про небезпеку, яку може приховувати лід. Щоб ні з ким не трапилося лиха, потрібно обережно поводитись на льоду.

Найнебезпечніша крига — перша та остання, адже вона надзвичайно тонка і не витримує маси навіть маленької дитини. Досить цікава інформація: лід блакитного кольору — найміцніший, а білого — значно слабший. Для однієї людини безпечним вважається лід синюватого або зеленуватого відтінку, товщиною понад 7 см. Для групи людей безпечним є лід товщиною не менше, ніж 15 см. При пересуванні декількох людей по льоду треба йти один за одним на відстані. При масовому катанні на ковзанах лід має бути товщиною не менше, ніж 25 см.

Перш ніж ступити на лід водоїмища, дізнайся про товщину льодового покриву за допомогою довгої загостреної палиці (плішки) чи іншого подібного предмета, але обов'язково легкого, який ти вільно можеш тримати в руці. Ніколи не перевіряй товщину льоду ударами ніг! Під час руху по льоду слідкуй за його поверхнею, обходь небезпечні місця та ділянки з кущами і травою.

Особливу обережність проявляй у місцях зі швидкою течією, джерелами, струмками та теплими стічними водами підприємств. Якщо лід недостатньо міцний, негайно зупинися і повертайся назад тим же шляхом, роблячи перші кроки без відриву від його поверхні.

Спробуюмо з'ясувати, що трапляється з людиною, яка опинилася в холодній воді. У неї перехоплює дихання, голову ніби здавлює залізний обруч, серце скажемо б'ється. Щоб захиститися від смертоносного холоду, організм включає захист — починається сильне тремтіння. За рахунок цього організм зігрівається, але через деякий час і цього тепла стає недостатньо. Коли температура шкіри знижується до 30 градусів, тремтіння припиняється і організм дуже швидко охолоджується. Дихання стає дедалі рідшим, пульс сповільнюється, тиск падає. Смерть людини, що несподівано опинилася в холодній воді, настає найчастіше через шок, що розвивається протягом перших 5–15 хвилин після занурення у воду або порушення дихання.

У випадку, якщо ти все ж провалився під лід:

- не піддавайся паніці, утримуйся на плаву, уникаючи занурення з головою;
- клич на допомогу;
- намагайся вилізти на лід, широко розкинувши руки, наповзаючи на його край грудьми і почергово витягуючи на поверхню ноги;

Наприкінці січня після запеклих баталій Верховна Рада таки ухвалила довгоочікувані зміни до Закону «Про акціонерні товариства», завдяки чому має припинитися ганебна практика, коли держава не могла отримати прибутків від спільних із олігархами підприємств, через те що останні блокували рішення зборів акціонерів. Якщо раніше для правомочності рішень таких зборів їхній кворум мав формуватися за принципом 60%+1 акція товариства, то ухвалений Верховною Радою закон знижує цю межу до 50%+1 акція.

Згідно з документом, для компаній, у яких немає державного пакета акцій, норма про зниження кворуму запроцює з 1 січня 2016 року.

● намагайся якомога ефективніше використати своє тіло, збільшуючи ним опорну площу;

● виврававшись на лід, відповзай у той бік, звідки ти прийшов, де міцність льоду вже відома.

Далі необхідно переодягнутися. Якщо сухого одягу під руками не виявилось, треба віджати мокрий і знову одягнути його. Щоб зігрітися, виконуй будь-які фізичні вправи. Можна розтертися сухою вовняною тканиною, потім необхідно сховатися в захищеному від вітру місці, добре укутатися, по можливості випити чогось гарячого.

Звичайно, треба завжди намагатися врятувати людину життя, але перш ніж кинутися до того, хто провалився, тобі необхідно:

● покликати (якщо це можливо) на допомогу;

● знайти предмет, який можна кинути потерпілому (міцну палицю, мотузку, власний пояс, шарф, сумку або рюкзаки, якщо вони без речей і мають довгу, міцно пристроєну лямку);

● оцінити, наскільки далеко від берега опинився потерпілий, і чи є можливість без перешкод дістатися до нього.

Якщо ти впевнений, що зможеш (чи готовий) врятувати людину, то:

● крикни, що ти йдеш на допомогу;

● наближайся до ополонки поповзом, широко розкинувши руки;

● підклади під себе лижі, дошку, фанеру;

● якщо, у тебе є мотузка і є можливість закріпити її за дерево, кущ, інший нерухомий предмет, закріпи один кінець, а інший утримуй у руці і обережно наближайся до потерпілого;

● обговори свої дії з потерпілим (домовся про команду, на яку потужним ривком ти будеш його тягнути, а він в цей час намагатиметься виштовхнути тіло на поверхню);

● не підповзаючи до самого краю ополонки, подай потерпілому палицю, жердину, лижу, шарф, мотузку, санки чи щось подібне і витягни його на лід;

● витягнувши потерпілого на лід, разом із ним поповзом повертайся назад.

Після порятунку потерпілого, не зволікаючи, надай допомогу, звільни від мокрого одягу, якщо замінити на інший неможливо, одяг необхідно віджати, укутай його у будь-які теплі речі. Якщо є теплий чай — дай напитися. Замерзлі руки, лице розітри руками, при можливості достав потерпілому у тепле приміщення.

Звичайно, кожний нещасний випадок на льоду є індивідуальним, і розповісти про всі варіанти щодо дій під час порятунку неможливо, але, як показує досвід, найголовніше — не панікувати і правильно оцінити обстановку.

Микола ГЛАДІЧ,
технічний інспектор праці
АТОМПРОФСПІЛКИ України

СОЦІАЛЬНІ ПАРТНЕРИ — ОРГАНІЗАТОРИ ФІЗКУЛЬТУРНО-СПОРТИВНИХ ЗАХОДІВ

Здоровье и закалка заводчан

В 2014 году работники гидрометаллургического завода ГП «ВостГОК» традиционно принимали активное участие во всех спортивных мероприятиях, которые проводились на комбинате, в городе и на уровне Атомпрофсоюза Украины.

Наши сборные команды успешно выступили в начавшейся в январе 2014 года спартакиаде города. Совместным решением администрации и профсоюза было расширено количество участников соревнований за счет городских организаций, что повлекло за собой более острую и захватывающую борьбу.

Спортсмены нашего завода с большим отрывом досрочно завоевали первое место. В 11 видах принимали участие наши заводчане и показали отличный результат: два первых и четыре вторых места. Высокие результаты продемонстрировали теннисисты, пловцы, гиревики, дартсмены, волейболисты, шашкисты.

Хотелось бы отметить наших ветеранов и молодых спортсменов: Вовченко М., Конев В., Рыньдя В., Исаев Д., Коваленко О., Филин Е., Чубачев К., Головатый М., Перехрест Р., Драганчук В., Луговский Н., Скоробагатько С., Третьяков А., Антоненко С., Кулаков В., Изосимов А., Титченко А., Проценко В. Мы гордимся победами, которые они приносят нашему трудовому коллективу.

В июне 2014 года началась спартакиада ГП

«ВостГОК», в которой традиционно принимают участие коллективы самых крупных подразделений комбината, включая шахты. В 12 видах спорта наши ребята отстаивали честь завода и не подвели. В заключительном туре, традиционно проводимом в Желтых Водах в День физкультурника, мы во всех пяти видах спорта заняли почетные первые места и (хоть и подошли к желтоводским стартам вторыми) стали победителями к радости многочисленных болельщиков!

Стабильно наши спортсмены участвовали в праздничных турнирах, личных и командных соревнованиях, постоянно были в призерах.

Приняли активное участие в 23-й Спартакиаде Атомпрофсоюза Украины. Команда ВостГОКа заняла почетное третье место, уступив в упорной борьбе очень сильным командам Запорожской и Южно-Украинской АЭС. Спортсмены ГМЗ внесли весомый вклад в общую копилку команды. Все награды, завоеванные нашими ребятами, выставлены на проходной завода, и работники имеют возможность лично увидеть кубки и

дипломы. Также периодически информация о спортивных достижениях ГМЗ размещается в заводской стенгазете.

Продолжает функционировать группа здоровья ГМЗ на базе подшефного УВК «Дивосвіт», где систематически проводятся тренировки и соревнования по волейболу. Работники завода и члены их семей посещают

турнир по волейболу особенно ценен, ведь команда-победитель получает приз: целый ящик пива! А еще на базе играем в теннис, дартс, футбол.

Большую помощь в работе совету физкультуры оказывает администрация и профсоюзный комитет. Так, была закуплена спортивная форма и обувь для команд волейболистов и

секции физкультурно-оздоровительного центра. Настольный теннис, футбол, тренажерный зал, зимний плавательный бассейн популярны у заводчан. На открытии базы отдыха «Чайка» проходят традиционные ежегодные соревнования, которые вызывают большой интерес у отдыхающих не только на нашей базе, но и на соседних. Участие в перетягивании каната дарит бурю эмоций болельщикам, а

футболистов, приобретается спортивный инвентарь.

От 2015 года мы ожидаем новых спортивных побед и достижений заводчан.

Виктор КОНОПЛЕВ, физорг ГМЗ г. Желтые Воды
На снимке Татьяна КОРСУНОВСКОЙ — команда спортсменов ГМЗ с главным инженером завода Александром ЧУМАКОВЫМ.

Это, действительно, серьезные достижения. Физоргу завода Виктору Коноплеву был торжественно вручен памятный кубок и диплом за победу КФК завода в городской спартакиаде. За активное участие в спортивных соревнованиях и по случаю дня рождения ГМЗ грамотами были награждены заводчане: Я. Скоробагатько, А. Попович, А. Изосимов, Н. Яковченко, А. Косенков, В. Драганчук, В. Конев, Д. Исаев, Р.Перехрест, Н.Кобец, В.Рыньдя, М.Головатый, А.Титченко, Е.Филин, А.Самофат, А.Кравец, О.Коваленко, Н.Луговский, К.Чубачев. Отмечен грамотой и Михаил Вовченко, который сейчас проходит службу в зоне АТО.

В адрес спортсменов прозвучало много теплых слов благодарности, а также пожелания новых успехов в спорте и труде. Во время торжественного собрания его участники смогли задать вопросы, касающиеся работы ФОЦ. В частности, прозвучало предложение предоставить востокцам возможность бесплатно посещать бассейн. По этому поводу председатель ВООП Б.Филиппов отметил, что плата, установленная для работников комбината (12 грн.), покрывает лишь малую часть тех расходов, которые предприятие несет на содержание бассейна. Кроме того, сделав вход в бассейн для востокцев бесплатным, по мнению профлидера, будут ущемляться права работников шахт. Ведь горняки (которые составляют порядка 50% всех трудящихся комбината) не смогут пользоваться такой льготой ввиду того, что ФОЦ находится в Желтых Водах. Тем не менее, вопрос о бесплатном посещении спорткомплекса наиболее активными спортсменами будет рассмотрен.

Елена КУБАРЕВА, фото автора

Информация по теме

В актовом зале гидрометаллургического завода чествовали работников, которые отстаивали честь родного предприятия, города и Восточной объединенной организации профсоюза на соревнованиях различного уровня в прошлом году.

Поздравить спортсменов пришли заместитель генерального директора комбината Игорь Голобородько, главный инженер ГМЗ Александр Чумаков, председатель ВООП Борис Филиппов, профорг завода Александр Руденко, директор физкультурно-оздоровительного центра Владимир Николаев и начальник отдела ФОЦ Александр Нежура, а также коллеги спортсменов-активистов.

По итогам 2014 года коллектив физкультуры ГМЗ стал победителем сразу двух спартакиад — комбината и города.

Организация молодежи ЗАЭС: итоги спортивного года

Одно из главных направлений работы организации молодежи (ОМ) ЗАЭС — массовый спорт. Прошедший 2014 год был насыщенным. Удалось выполнить все запланированные программы. За отчетный период при активном участии комиссии организации молодежи было проведено более 10 спортивных мероприятий.

Год начался с уже полюбившихся горожанам соревнований «Мама, папа, я — шахматная семья».

Успешно прошло ежегодное мероприятие «Весна в кедах». Это отличный спортивный праздник, благодаря которому можно показать мир аэробики во всей его красе и многогранности, привлечь молодежь к занятиям спортом, да и в целом пропагандировать здоровый образ жизни.

Значительная часть регулярных соревнований проходит под знаком Спартакиады организаций молодежи АЭС Украины. Она включает такие ви-

ды спорта, как настольный теннис, волейбол, гири, футбол, шахматы, плавание, баскетбол, легкая атлетика. В 2014 году команда Запорожской АЭС вновь заняла второе общекомандное место, уступив всего несколько очков спортсменам ХАЭС. Это отличный результат, тем более что ребята в каждом виде соревнований боролись до конца, выкладывались по полной.

Еще в Энергодаре под эгидой ОМ дважды в год проводятся турниры по стритболу — ко Дню Победы и ко Дню Независимости. Количество команд в этом виде спорта не уменьшается.

Самыми зрелищными стали соревнования под названием «Роллерфест». В очередной раз город Энергодар собрал роллеров со всей Запорожской области. Спортивная команда ОМ ЗАЭС взяла на себя организацию мероприятия и с каждым разом оно получается все лучше и лучше. Молодежь не только соревнуется, но и знакомится, общается. В 2014 году

была введена новая дисциплина — хоккей на роликах.

В конце сентября в Энергодаре прошел Открытый кубок Запорожской области по армспорту — «Железная осень-2014». Этот турнир изначально задумывался как городские соревнования по армрестлингу, но теперь он уверенно вышел на областной уровень. А его популярность уже перешагнула границы Запорожского края. На «Железную осень-2014» приехало более 100 армспортсменов — из Днепропетровска и области — городов Орджоникидзе и Кривой Рог.

Уровень проведения соревнований и растущее число его участников во многом объясняется поддержкой молодежной организации со стороны администрации и профкома Запорожской АЭС, а также городских властей.

Сегодня процент участия работников Запорожской атомной станции в физкультурно-спортивных мероприятиях составляет более 20 процентов.

«ЭНЕРГИЯ» ПІДБИВАЄ ПІДСУМКИ

Елена ШЕВЧЕНКО — инженер отдела подготовки производства, внештатный корреспондент газеты «Энергия», первое место в жанре «проза»

Поддерживаем людей в их искреннем творческом порыве

Когда проходят все новогодние праздники, наступает время подводить итоги газете. Аккуратно сложенная подшивка, обычно из 52 экземпляров, отдается в переплет, который вскоре займет свое место среди десятка таких же, только за разные годы. Но перед этим мы еще и еще раз просматриваем страницы, уже ставшие историей нашей станции, и прилежно выписываем фамилии авторов — тех, кто делал газету вместе с нами.

Так получилось, что впервые мы собрались по этому поводу много лет назад на Татьянин день или в преддверии его. Так и закрепилось впоследствии — в конце третьей недели января награждать своих внештатных корреспондентов.

Тематический повод в прошлом году был очень значительный — 30-летие Запорожской атомной электростанции. Хотя было немало и других, коллегам, о родителях, о своих родных в годы Великой Отечественной; лагере «Юность», спортивных и школьных успехах детей и даже о впечатлениях от отдыха и от поездок.

Писали — кому как удобнее: кто прозой, а кто и стихами... А нам, в свою очередь,

было радостно оттого, что мы поддерживаем людей в их искреннем творческом порыве и ежегодно открываем для всей станции новые имена. Ведь, согласитесь, очень важно, чтобы человек, однажды решивший написать в газету заметку или статью, понял, что это у него получилось, причем довольно неплохо.

Подводя итоги, мы, как и положено, расставляем все по местам. Но градация эта скорее условная, зависящая не только от темы или литературного стиля, но и от количества материалов автора. Были призеры в жанре «проза» и в жанре «поэзия», «за активное

Сергей ВЕГНЕР — поэт из службы физзащиты. Стихи Сергея ВЕГНЕРА вот уже много лет попадают на первую полосу в праздничные номера ко Дню энергетика

участие и творческий поиск», а также «за удачный дебют».

Вечер прошел в традиционно дружеской, очень теплой атмосфере, когда виртуозно играет на аккордеоне артист Молодежного центра Виктор Кошевой, а поэты читают свои новые стихи и из них обязательно парочка будет посвящена Татьянам.

А ведь хорошо, когда собираются люди, обращенные к миру с открытым сердцем и настроенные на позитив.

Ирина ВОЛОДИНА

Петр НЕФЕДЬЕВ — поэт из гидроцеха ЗАЭС, первое место в жанре «поэзия»

Наши внештатные корреспонденты

СПІВЧУТТЯ

Працівники Центрального апарату Атомпрофспілки України щиро співчують головному редактору газети «Атомник України» Петриченку Миколі Васильовичу у зв'язку зі смертю сестри **Валентини**.

Коллектив редакції «Атомника України» висловлює глибоку і щирі співчуття головному редактору газети Петриченку Миколі Васильовичу з приводу тяжкої втрати — смерті сестри **Валентини**.

Засновник: Професійна спілка працівників атомної енергетики та промисловості України

Видавець: Редакція газети «Атомник України»

Адреса редакції: вул. Жиланська, 5-6, оф. 5, м. Київ, 01033
Газета «Атомник України»

Головний редактор
Микола ПЕТРИЧЕНКО
Телефон/факс: (044) 590-18-22
E-mail: atomnik@union.kiev.ua
http://www.atomprofspilka.info

Газета виходить щотижня
Індекс — 21766

За точність викладених фактів відповідальність несе автор
Редакція листується з читачами лише на сторінках газети

При передруку посилання на «Атомник України» обов'язкове

Свідоцтво про реєстрацію
КВ № 4480 від 21.08.2000 року

Газета віддрукована
у ПП «Трейд Інформ»: м. Київ,
вул. Новозабарська, 2/6.

Тираж 5000
Ціна договірна